Заснована у вересні 1917 року. До 1991-го - «Вінницька правда»

Вінниччина

Середа, 25 березня 2020 року № 13 (23454) **vinnichina.info** Ціна договірна

Немає жодного пацієнта з підозрою на COVID -19

Про це вчора під час брифінгу в ОДА повідомив голова облдержадміністрації Владислав Скальський.

Станом на 24 березня у Вінницькій області вірусологічною лабораторією обласного лабораторного Центру протестовано біологічний матеріал від 21 особи з підозрою на COVID-19. Як результат — не підтверджено жодного випадку на захворювання, спричиненого коронавірусною інфекцією.

На 9.00 год. вівторка, 24 березня, немає жодного пацієнта з підозрою на COVID -19

Зараз в Україні зафіксовано та лабораторно підтверджено 84 випадки захворювання на коронавірусну інфекцію.

У лікарнях області розгорнуто 290 інфекційних ліжок, із них - 89 боксів та 51 полубокс. При необхідності їх кількість буде збільшена шляхом перепрофілізації інших ліжок, згідно з планом.

В боксованих палатах інфекційних відділень створені палати інтенсивної терапії, які забезпечені усім необхідним обладнанням.

На сьогодні на лікуванні у лікарнях інфекційних відділень області перебуває 191 особа з гострими респіраторними захворюваннями та 63 особи - з вірусно- бактеріальними пневмоніями.

Інфекційні відділення лікарень забезпечені та постійно поповнюють запаси необхідними медикаментозними та дезінфікуючими засобами, засобами індивідуального захисту та іншими необхідними матеріальними ресурсами. Моніторинг їх забезпеченості проводиться щотижнево.

Очільник області нагадав, що специфічної терапії для лікування гострого респіраторного захворювання, спричиненого коронавірусом COVID -19, не існує. Лікування симптоматичне, посиндромне.

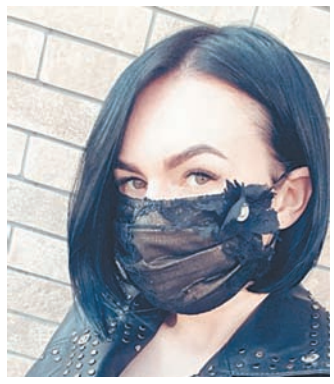
«*Наголошую про необхідність використовувати важливі заходи безпеки: мити руки, використовувати антисептик, уникати контакту з особами з проявами гострої респіраторної інфекції, зберігати певну дистанцію при спілкуванні, не перебувати у місцях великого скупчення людей, утримуватись від поїздок*», - підкреслив Владислав Скальський.

Очільник області вкотре акцентував увагу на успішному досвіді інших країн, який показав, що самоізоляція є найефективнішим способом запобігання та поширення хвороби.

В НОМЕРІ:

ПІД МАСКОЮ БЛАГОЧИННОСТІ

4 СТОР.

«ТУРЕЦЬКИЙ ЗНАК» НА МОГИЛІВСЬКІЙ ТРАСІ

5 СТОР.

ШКОЛА ТРЬОХ ГЕРОЇВ

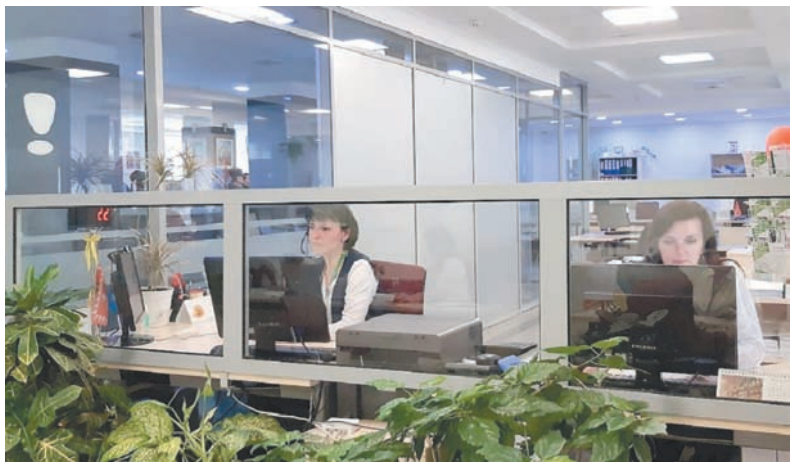
7 СТОР.

Що в імені твоїм?

У цьому випуску газети ми продовжуємо подорож подільськими селами, котрі мають у назві слово «гребля». Чому їх так називали? Мабуть, тому, що води у наших краях було удосталь. Виходячи на поверхню, безліч підземних джерел стікалися у безіменні потічки й струмочки, котрі у пониззях перетворювалися у невеличкі річечки-притоки уже повноводних річок, що несли свої води до Чорного моря. Очевидно, що наші далекі предки загачували ці потічки греблями для утворення ставків. Це давало можливість не тільки розводити рибу, але й споруджувати водяні млини для помелу пшениці, утримувати свійську та принаджувати дику водоплавну птицю.

Стор. 8-9

Підстав хвилюватися немає

Попри запровадження карантину, Головне управління Пенсійного фонду України у Вінницькій області продовжує працювати.

«*Ми піклуємося про здоров'я своїх пенсіонерів та співробітників, тому створюємо зручні і безпечні умови для їх взаємодії*», - зазначила начальник ГУ Пенсійного фонду України у Вінницькій області Олена Корчака.

Якщо є гостра необхідність отримати певну пенсійну послугу, ГУ Пенсійного фонду України у Вінницькій області рекомендує проконсультуватися за безкоштовним номером телефону контакт-центру за 0-800-219-108, а для жителів м.Вінниці 50-88-81, 50-88-82, 50-88-83.

Станом на 23 березня поточного року спеціалістами контакт-центру опрацьовано 1629 дзвінків, з них за період карантину — 699.

Крім того, запроваджений режим роботи жодним чином не вплинув на виплату призначених пенсій. Усі ці виплати здійснюються вчасно!

РЕКЛАМА

Уладово-Люлинецька дослідно- селекційна станція пропонує

високоякісне насіння ярих зернових та зернобобових культур під урожай 2020 р

Культура	Сорт	Репродукція
Ячмінь ярий	Командор	еліта
	Гермес	еліта

e-mail: selekstanciya@gmail.com
Контактні телефони: 0680245092, 0680245093

Придбають чотири апарати ШВЛ

Таке рішення затвердили депутати Калинівської міської ради на позачерговій сесії, котра через карантин відбулася «просто неба».

Зокрема, з бюджету міської об'єднаної територіальної громади на боротьбу із розповсюдженням кронавірусної інфекції було виділено понад 2,7 млн. гривень.

Із виділених коштів найбільше - 2,5 мільйона гривень - витратять на закупівлю чотирьох апаратів штучної вентиляції легень для Калинівської ЦРЛ.

25 тисяч гривень передбачено для місцевої швидкої допомоги на придбання 15-ти комплектів захисних костюмів, засобів індивідуального захисту та гідропульта для обробки спеціалізованого санітарного транспорту та приміщень.

Понад 84 тисячі гривень виділили для «первинки» на закупівлю засобів протиепідемічного одягу, дезінфікуючих засобів, масок, тестів на COVID - 19 та грип, респіраторів, захисних окулярів тощо.

Майже 70 тисяч гривень отримали калинівські комунальники на проведення дезінфекційних заходів, зокрема обробку дезрозчинами дитячих майданчиків, лавочок, зупинок громадського транспорту та під'їздів, придбання необхідних дезінфікуючих засобів та засобів індивідуального захисту.

До речі, у самій Калинівці терміново добудовують інфекційне відділення Центральної районної лікарні. Будівництво планове і спочатку проводилося без поспіху за наявності фінансування, але через загрозу розповсюдження коронавірусу роботи тут тривають майже цілодобово.

У приміщенні змонтовано електрику, системи водопостачання, опалення та водовідведення, укладається плитка на підлогу, встановлено двері та вікна.

За словами голови місцевої районної ради Василя Поліщука, відкриття відділення заплановано через два тижні. Пізніше буде проведено роботи з утеплення даху, фасаду та благоустрою території.

Варто зазначити, що для прискорення будівництва інфекційного відділення рішенням сесії районної ради було додатково виділено 500 тисяч гривень на придбання обладнання і необхідних матеріалів. Крім того, 100 тисяч гривень спрямовано для потреб закладів первинної ланки меддопомоги району і 300 тисяч гривень перераховано до резервного фонду.

До підтримки місцевих медиків долучились і підприємці району. Вони перерахували 200 тисяч гривень благодійної допомоги для розв'язання поточних нагальних проблем охорони здоров'я.

Олег КРИВОНІС

«Карантин» на риболовлю

З 1 квітня на Вінниччині розпочинається заборона на вилов риби та інших водних біоресурсів

Весняно-літню заборону на вилов водних біоресурсів на період нересту в рибогосподарських водних об'єктах Вінницької області встановлено у такі строки: у річках та їх притоках — з 1 квітня по 20 травня; у водосховищах, озерах, ставках (за винятком ізольованих природних або штучно створених водних об'єктів, наданих у користування для потреб аквакультури) та р. Дністер — з 1 квітня по 10 червня.

Вилов раків у всіх рибогосподарських водоймах заборонений з 1 квітня по 10 червня.

Під час нересту забороняється як промисловий, так і любительський, і спортивний вилов. Також встановлено заборону на пересування неслужбових плавзасобів та здійснення певних видів господарської діяльності в водних об'єктах та прибережних захисних смугах, таких як днопоглиблювальні, бурові, а також видобуток гравію.

Однак, як і завжди, з кожного правила є винятки, тому в нерестовий період дозволяється любительське і спортивне рибальство з берега однією поплавковою або донною вудкою з одним гачком і спінінгом, на спеціально визначених ділянках водойм.

Чи потрібно «блокувати» села?

На в'їздах та виїздах з населених пунктів області в рамках посилення протиепідемічних заходів було встановлено контрольно-пропускні пункти з залученням представників поліції, нацгвардії та медиків. А деякі виїзди з сіл, переважно ґрунтові, з учорашнього ранку було просто перекрито бетонними блоками. Стосовно ефективності цього заходу думки жителів області розділились.

«Вночі перекрили всі локальні виїзди, і якщо зранку тобі раптом потрібно поїхати в аптеку - опа!!! - сиди вдома. Дружина телефонує в муніципальну варту, мовляв, нам треба виїхати в аптеку. Ті кажуть: «Волонтери вам привезуть, дзвоніть їм». Телефонуємо волонтерам. Опа: «А ми працюємо по місту, а ви живете в селі»... Так коментує появу на дорозі бетонного блока житель приміського села Вінницькі Хутори Олексій Мазур.

За його словами, кількадесят на його вулиці людей виявилися заблокованими й не мають можливості поїхати в Вінницю до аптеки чи продуктового магазину. Можна, звісно, прориватися узбіччям і кущами, якщо в тебе позашляховик чи трактор... Можна кілометрів 5 пройти пішки, потім сісти в громадський транспорт чи таксі, доїхати до аптеки (знайти ту, в якій є потрібні ліки), потім доїхати до супермаркету, закупити їжі на кілька днів для родини, після чого знову громадським транспортом і пішки добратись додому. Але хіба поїздка власним автомобілем не була б менш ризикованою з точки зору зараження?..

- У мене запитання: що робити тим, хто від початку карантину послухав доброї поради і ізолював своїх пенсіонерів у село? - питає також вінницька журналістка Тетяна Довгань, чоловікові якої нещодавно зробили пересадку печінки. - У нас, наприклад, дідусь з серцевою недостатністю і відсутньою в селі аптекою. Ще один дідусь з бронхітом і зламаною ногою? А ще є люди з цукровим діабетом та інсуліновою залежністю. Не нагнітаю, але хочу мати інструкцію на випадок, якщо «закриття» міста все-таки правда. Питання друге: що робити людям з пересадженими органами, котрі змушені їздити і возити свої аналізи у Київ, бо у Вінниці лабораторії нічого подібного не роблять?

У соцмережах дехто написав, що «людям не догодиш» і що ці заходи виправдані, якщо вони збережуть життя хоча б однієї людини. Інші ж відповідали, що при цьому зростають інші ризики, бо невідомо, як у разі потреби добереться до людей «швидка», поліція чи газова служба.

Депутатка Вінницької міськради Ганна Давиденко висловила думку, що у нас в області переплутали надзвичайну ситуацію із надзвичайним станом - фактично ввели заходи надзвичайного стану без введення надзвичайного стану. А ще навела слова німецької канцлерки Ангели Меркель: «...Демократія - це коли влада максимально детально пояснює важливість ухвалених рішень і обґрунтовує їхнє ухвалення».

Юрій СЕГЕДА
Фото Олексія МАЗУРА

Область у режимі карантину

Хроніка за тиждень

Станом на **18 березня** в області знято 4 підозри на коронавірус. Голова ОДА повідомив про створення спеціалізованих бригад екстреної меддопомоги, укомплектованих захисними костюмами, які виїжджатимуть на виклики, де є підозра на коронавірус. Також В. Скальський нагадав про дистанційне навчання, про відсутність потреби вчителям перебувати у школах, також наголосив, що за вчителями зберігається середньомісячна зарплата.

19 березня поліція області покарала 5 перших порушників карантинного режиму. Три адмінпротоколи складено щодо недотримання правил карантину під час пасажирських перевезень, два - щодо роботи закладів харчування. Начальник ГУ Нацполіції в області Юрій Педос нагадав про введення адміністративної та кримінальної відповідальності за порушення правил карантину. Якщо порушення спричинили або завідомо могли спричинити поширення захворювання, вони караються штрафом від 17 тис. до 51 тис. грн або арештом до 6 місяців, або обмеженням чи позбавленням волі до 3 років. Ті ж дії, якщо вони спричинили загибель людей чи інші тяжкі наслідки, караються позбавленням волі на строк від 5 до 8 років.

На сайті ОДА поширено повідомлення, що в період карантину «наявність або відсутність заборгованості не впливає на право одержання призначених пільг і субсидій протягом терміну їх отримання». Але, водночас, зазначено: «Важливо, щоб у травні цього року у одержувачів пільг та субсидій була відсутня прострочена понад 2 місяці заборгованість, сума якої перевищує 20 неоподаткованих мінімумів доходів громадян (340 грн)».

20 березня голова ОДА повідомив: «Ми збільшили кількість апаратів ШВЛ (штучної вентиляції легень) до 185 і продовжуємо роботу в цьому напрямку». А щодо масок та антисептиків зазначив, що вони є в деяких аптеках «у незначній кількості».

Директор департаменту охорони здоров'я повідомила, що лікувальні заклади області мають можливість створити 1200 додаткових стаціонарних інфекційних ліжок. За її словами, ситуація в області спокійна та контрольована, в області немає жодного підтвердження захворювання на COVID-19.

21 березня голова ОДА В. Скальський зазначив: «Протягом останньої доби 5 потягів привезли українців додому. Цієї ночі в область автобусами повернулися 60 громадян, 30 з них - жителі м. Вінниці. Спеціальні автобусні рейси організували ОДА та Вінницька міська рада. Усіх громадян оглянули спеціалісти-епідеміологи та лікар екстреної медичної допомоги, пересвідчилися, що прибулі не мають ознак ГРВІ. Також повідомлено, що очікується ще два потяги, які доправлять українців додому.

Станом на 21 березня в області все ще не було підтверджено жодного випадку захворювання, спричиненого коронавірусом. Однак було зафіксовано ще дві нових підозри: пацієнти у стабільному стані перебували під медичним спостереженням, а фахівці лабораторного центру досліджували їхні біоматеріали.

22 березня повідомлено, що вірусологічна лабораторія області протестувала біологічний матеріал від 17 осіб з підозрою на Covid-19. Не підтверджено жодного випадку захворювання.

Влада м. Вінниці з 23 березня вирішила в години пік скасувати безплатний проїзд пенсіонерам: із 5:20 до 10-ї ранку та з 17-ї до 21-ї вечора. За словами міського голови, це тимчасові заходи заради безпеки людей поважного віку.

23 березня правоохоронці повідомили про складені 40 протоколів за порушення правил карантину. Більшість із них стосуються торговельної діяльності... Карантинні заходи тривають, ситуація змінюється щодня.

Юрій СЕГЕДА

Агроіндустріальний холдинг МХП виділяє 15 млн грн на боротьбу з коронавірусом у Вінницькій області

Цього тижня голова Вінницької ОДА Владислав Скальський разом з представниками агрохолдингу МХП розробили оперативний план протидії поширенню коронавірусу. На сьогоднішній день розпочав роботу відповідний штаб.

Нині медики районних лікарень знаходяться на передовій боротьби з епідемією. У Вінницькій області визначили 21 лікувальний заклад, де надаватимуть допомогу в разі виявлення хворих на вірус COVID-19.

Вже вироблена загальна стратегія по запобіганню коронавірусу, де кожен має свою роль і завдання. МХП закуповує 19 апаратів штучної вентиляції легенів у комплекті з монітором пацієнта та кисневим концентратором для усіх лікарень Вінницької області, де є інфекційні відділення.

Крім того, для Ладижинської міської лікарні, Тульчинської та Тростянецької районних лікарень будуть здійснені закупки засобів індивідуального захисту (ЗІЗ), оскільки на цих територіях проживає більше 65% співробітників МХП — вінничан.

Додатково агрохолдинг буде надавати допомогу в пошуку та придбанні усіх необхідних ЗІЗ та медичного обладнання, шляхом залучення власних фахівців департаменту матеріально-технічного забезпечення.

Цим прикладом МХП передає естафету усім соціально відповідальним бізнесам. До зазначеної ініціативи активно долучилась частина наших земляків депутатів-мажоритарників. Наразі народні депутати Микола Кучер та Лариса Білозір активно включились у боротьбу з COVID-19. У межах округів, якими опікуються нардепи, розташовані 7 медичних закладів, що потрапили до цього переліку, визначеного Вінницькою ОДА: Тростянецька, Гайсинська, Бершадська, Ладижинська, Шаргородська, Тульчинська, Томашпільська ЦРЛ.

З перших днів карантинних заходів ними було зібрано інформацію щодо першочергових потреб медичних закладів та інших екстрених служб районів. У вівторок, 24 березня, команда Миколи Кучера розпочала доставку засобів індивідуального захисту та інших витратних матеріалів у ті лікарні, що визначені у переліку.

І вже цього тижня ще двоє народних обранців Геннадій Вацак та Олег Мейдич також підтримали цю ініціативу й будуть допомагати у боротьбі з COVID-19 у своїх округах.

Влада Вінниччини та МХП закликають інший бізнес, виробничі потужності яких функціонують на території області, брати активну участь у зменшенні ризиків поширення коронавірусу.

У кожній області бізнес, що є соціально відповідальним та переймається долею нашої країни, має взяти на себе зобов'язання по фінансуванню та допомозі в забезпеченні лікарень першочерговим обладнанням та засобами індивідуального захисту, а також підтримкою соціально незахищених верств населення.

Разом легше перемагати загрозу, що стоїть у нас на порозі.

***

Лариса Білозір: «Епідемія COVID-19 - тест на зрілість нашого суспільства та держави»

Народна депутатка Лариса Білозір однією з перших на Вінниччині відгукнулась на допомогу медикам та відкрила на окрузі оперативний штаб, який розпочав процес забезпечення першочергових потреб медичних закладів Шаргородського, Томашпільського, Чернівецького, Мурованокуриловецького та Тульчинського районів. Різні країни світу кинули всі сили на протидію пандемії коронавірусної хвороби. Перші клінічні прояви COVID-19 у хворих в Китаї з'явились 8 грудня 2019 року. А перший офіційний випадок хвороби на території України було підтверджено вже 2 березня цього року. Фактично вірусу знадобилось три місяці, щоб здолати ланцюжок контактів людей та відстань континентів і дістатись з Азії до нашої країни. Це добре демонструє темпи поширення хвороби, і якщо не вживати термінових заходів, ситуація може вийти з-під контролю.

Нині медики районних лікарень знаходяться на передовій боротьби з епідемією. У Вінницькій області визначили 21 лікувальний заклад, де надаватимуть допомогу у разі виявлення хворих на коронавірус. Серед них і Томашпільська, Тульчинська та Шаргородська центральні районні лікарні.

Тому першочерговим завданням для держави має стати забезпечення безпеки медичних працівників. Але проблема із забезпеченням лікарень всім необхідним в умовах поширення інфекційної хвороби залишає бажати кращого. Епідемію COVID-19 українська медицина зустрічає у найбільш вразливий для неї момент. З 1 квітня докорінно змінюється вся модель фінансування галузі. І це в той час, коли саме на охорону здоров'я припадає найбільший удар у боротьбі з вірусом. За прогнозами МОЗ, вірогідність збільшення надходження хворих на коронавірус у найближчі тижні вкрай висока.

Тому багато компаній, політиків, впливових та відомих людей переоснащують виробництво або виділяють власні кошти на боротьбу з вірусом. Не залишається осторонь у такий момент і народна депутатка Лариса Білозір, яка вирішила перерахувати свою депутатську зарплатню за перший квартал цього року на потреби лікарень та ЦПМСД свого округу. І вже цього тижня медики районних лікарень її округу отримали першу обіцяну допомогу.

«Епідемія COVID-19 - кращий тест на зрілість суспільства та держави. Ми всі повинні працювати заради обмеження поширення небезпечної хвороби. Із перших днів карантинних заходів ми контактуємо з медиками та іншими екстреними службами районів для збору оперативної інформації щодо їх першочергових потреб у цей нелегкий час. На жаль, масштабні закупівлі зараз дуже обмежені через хаос з цінами та відсутність централізованих поставок засобів індивідуального захисту. Але ми все ж шукаємо і, на щастя, знаходимо прийнятні варіанти. До прикладу, нам ще вдалось оперативно придбати респіратори класу FFP3 для томашпільських медиків. Це були одні з останніх респіраторів за прийнятними цінами на ринку. Також ми закупили 100 літрів дезінфектора, 500 штук захисних окулярів, 500 - халатів стерильних, 10000 пар господарських рукавиць, які були розподілені між лікувальними закладами мого округу. А також передали 500 літрів пального для районних відділків поліції», - зазначила Лариса Білозір у коментарі для нашого видання.

Крім того, обраниця поінформувала, що у перші ж дні запровадження карантину та виникнення дефіциту засобів індивідуального захисту в торгових мережах країни депутатська група «За майбутнє», до якої також входить Лариса Білозір, направила колективне депутатське звернення до Прем'єр-міністра, керівництва МВС та СБУ, у якому закликали український уряд негайно забезпечити постачання в Україну таких засобів захисту, як маски, респіратори і спецодяг, а також антисептики для громадян України та медичних установ та для правоохоронних органів. А також вжити дієвих заходів реагування і розслідування ситуації, що склалася навколо недостатнього забезпечення країни згаданими засобами захисту, а також випадків, висвітлених пресою, коли спритні українські ділки розпродали тисячі тонн масок за кордон, провернувши аферу, що містить ознаки злочину, під час пандемії коронавірусу в світі та епідемії в країні.

***

Роздаватимуть безкоштовні обіди

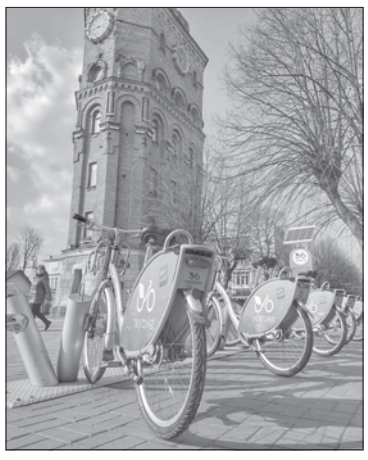
В обласному центрі працівники міського Територіального центру соціального обслуговування спільно із IT- компанією Playtika організували видачу гарячих обідів літнім людям.

Йдеться про 1600 вінничан похилого віку, котрі раз на тиждень отримуватимуть безкоштовну гарячу страву.

- До нас звернулися працівники IT-компанії Playtika, які вирішили у такий непростий час допомогти людям похилого віку, - каже директорка департаменту соціальної політики міської ради Валентина Войткова. - Для запобігання поширенню та виникненню коронавірусу працівники Територіального центру соціального обслуговування і колектив IT-компанії організували видачу гарячих благодійних обідів для стареньких. Їх отримують вінничани, які обслуговуються у нашому Територіальному центрі.

У свою чергу в компанії Playtika зазначають, що у непростий час для країни та міста вони не можуть стояти осторонь. Тому і прийняли рішення допомогти тим, хто найбільш цього потребує.

У Вінниці відновив роботу муніципальний велопрокат

Отож двоколісний байк відтепер знову можна орендувати на 14-ти велостанціях, розташованих у різних частинах міста.

Цьогорічний сезон роботи муніципального велопрокату стартував майже на два тижні раніше від запланованого. Таке рішення було ухвалене у зв'язку з Постановою Кабміну № 215 від 16 березня, якою передбачено, що на час оголошеного в державі карантину у громадському транспорті українських міст має їздити не більше 10 пасажирів в салоні. Велопрокат — це додаткова можливість добиратись на роботу і додому на час дії запроваджених обмежень. Тож вінничани можуть орендувати велосипед та доїхати у будь-яку точку міста.

За день-два всі 120 велосипедів мають вийти на лінію. До речі, їх оброблятимуть дезінфікуючими засобами двічі на день. Робитимуть це на станціях велопрокату.

86 сучасних «швидких»

поповнили парк відділень екстреної медичної допомоги Вінниччини

35 автомобілів від загальної кількості призначено для потреб обласного центру. Як зазначив Вінницький міський голова Сергій Моргунов:

- Це 14 реанімобілів та 21 «швидка», що обладнані всім необхідним для порятунку життя людей. Завдяки цьому Вінницька станція екстреної медичної допомоги повністю оновить свій автопарк.

Варто зазначити, що більшість отриманих автомобілів оснащені всім необхідним сучасним медичним обладнанням: дефібриляторами, пульсоксиметрами, електрокардіографами, небулайзерами, моніторами тиску крові, дихальними апаратами тощо.

Реанімобілів отримано 24 одиниці. Вони, крім цього устаткування, мають в своїй комплектації транспортний апарат вентиляції легень та капнограф.

Кожен автомобіль обладнаний GPS-трекерами для визначення місця знаходження бригади як найближчої до пацієнта.

У Браїлові шиють спецкомбінезони і бахіли

З минулої п'ятниці колектив швейної фабрики «Браїлівчанка» приступив до виконання спецзамовлення — пошиття шести сотень одноразових костюмів індивідуального захисту і бахіл для потреб Жмеринської центральної районної лікарні. Першу партію готової продукції уже відправлено замовнику.

— Надзвичайно оперативно ми перелаштувалися на випуск нової продукції, — сказала по телефону для «Вінниччини» представник фабрики Ірина Смельцер. — Подібних замовлень у нас ще не було, тому довелося самим створювати лекала за зразками, знайденими в мережі інтернет. Суттєву допомогу надали нам медпрацівники, які порадили використовувати у пошитті спецкомбінезонів для зручності й безпечності зав'язки, а не липучки, як це зробили на перших зразках.

Усвідомлюючи важливість ситуації, виконуємо роботу без передоплати. Більше того, нам стало відомо, що керівники райлікарні мають намір майже вдвічі збільшити попереднє замовлення. Тому ми дещо ущільнили графік роботи — розпочинаємо її раніше, працюємо довше і скоротили на пів години обідню перерву. Минулої суботи теж працювали. Того дня до нас приїздив голова районної ради Василь Григорович Малярчук, який подякував колективу за свідому патріотичну відповідальність за виконання цього спеціального замовлення.

На підприємстві щоденно шиють по пів сотні комбінезонів і бахіл, а на черзі — ще десять тисяч масок. Розкроєний і скомплектований матеріал для їх виготовлення уже доставлено на фабрику.

Віктор ЗЕЛЕНЮК

Жмеринський район

Фото Жмеринка-сіті

До благодійної справи залучають дітей

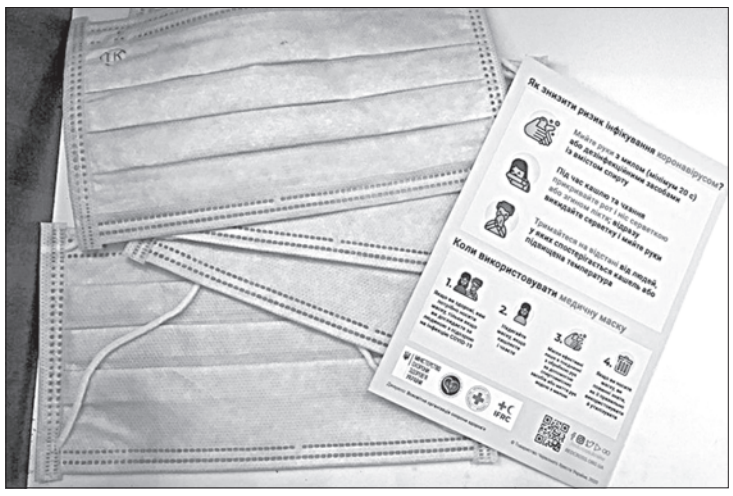
Під час карантину в навчальних закладах у школі села Писарівка Калинівського району діти долучаються до благодійництва. Якщо у класах панує тиша, то в одному з приміщень чути шум швейних машинок. Школярки шиють марлеві пов'язки.

- Ми відгукнулися на прохання голови районної ради Василя Поліщука і взялися шити марлеві пов'язки, — каже керівник гуртка крою і шиття місцевої школи Мар'яна Гах. — Він забезпечує нас матеріалом, марлею, а ми гуртом шиємо.

Разом зі своєю керівницею марлеві пов'язки шиють Зоріна Чуприна, Діана Коваль, Софія Ференець, Аліна Ференець, Ангеліна Довгалюк, а також вчителі Ірина Костенко та Леся Ференець. Вони чітко розмежували функції: хтось ріже марлю і робить заготовки для пов'язок, хтось робить зав'язки, хтось шиє. За перший день роботи дівчата пошили понад сто масок.

Є маски, марля та деззасоби...

За інформацією Вінницького обласного лабораторного центру МОЗ України, маски під замовлення (по мірі надходження) вже доставлені у мережу «Техмедсервіс».

Крім цього, наявний та розподілений по аптечних пунктах медичний марлевий відріз різних розмірів можна придбати у аптечній мережі «Подорожник». А от рукавички є у мережах: «Конекс», «Техмедсервіс», «Авіцена», «Вінницька міська аптека», «Євроаптека» та «Подорожник».

Щодо дезінфікуючих засобів, то вони наразі наявні у невеликій кількості та ще надходитимуть до мереж: «Техмедсервіс», «Вінницька міська аптека», «Конекс» та «Подорожник». Також очікується надходження деззасобів до аптечної мережі «Авіцена».

Під маскою благочинності: від дизайнерських моделей до захисних костюмів для лікарів

Карантин запровадив моду на добрих вінничан

- Заберіть гроші! Я роздаю маски БЕЗКОШТОВНО, а не продаю, - відома вінницька дизайнерка одягу Інна Семенець була невблаганна. Чоловік, який намагався всунути їй 50 гривень «хоча б на тканину», спустився із ганку магазину і з грішми, і з маскою в руках.

До магазину «Тканини» Інни Семенець у центрі Вінниці по вулиці Артинова минулого тижня стояла черга. Постійно підходили люди за масками. З вікна вона видавала — спочатку дві в одні руки, а потім одну...

- Бажаючих багато — масок не вистачає... З понеділка до п'ятниці пошили 1250 штук. За перший день — 310, за наступний — 400... Чоловічі, дитячі, жіночі... Перерізала всю свою тканину — мої запаси скінчились, то просимо людей приносити тканини.

- Могли б дизайнерські маски шити за гроші. Чому безкоштовно?

- Могла б. Але не в нинішній ситуації. Чим я можу допомогти — те і роблю. Не можу сьогодні заробляти. Скажу чесно, перерізала тканини, вартість яких 715 гривень за метр, - це натуральні, на плаття. Закупила у 2019 році...

- На маску скільки йде?

- Грубо кажучи, прямокутник 30 на 23 см, залежно від ширини тканини.

- У вас скінчилась тканина, що будете робити далі?

- Просимо в людей — через Інстаграм, через Фейсбук. Є підприємства й установи (навіть державні), які просять допомогти. От вчора віддали маски для поліції, для працівників залізничного вокзалу. Я просто прошу, щоб дали запит, нехай навіть від руки написано, але там повинні бути вказані прізвища — для кого ці маски. Аби їх не продавали.

Якщо люди підтримають, принесуть тканину — будемо шити безкоштовно.

- Як колектив оцінив ваше бажання благодійності?

- Підтримали. Нікого не заставляю — добровільно п'ять швачок виходять на роботу. На час карантину ми не маємо права працювати, тому безкоштовно шиємо маски. Кожен працює за можливістю. Я вчора була на роботі до 2-ї години ночі, сьогодні - до 4-ї...

https://www.facebook.com/inna.semenets.73

Зоряна Качур (невістка міського голови Немирова) https://www.facebook.com/photo.php?fbid=1454507851398384&set=pcb.1454508031398366&type=1&theater теж долучилась до виготовлення багаторазових масок. Із посту на ФБ: «Планую роздати безкоштовно тим людям, хто в період карантину змушений контактувати з великою кількістю людей. Разом із власницею ательє «Excluziv» Наталею Айвазіді вирішили допомогти нашим медпрацівникам та усім, хто в цей тривожний період надає послуги людям. Ми розробили та відшили зручні масочки, які щільно прилягають по контуру обличчя, обробили їх потужним паром. Потім маски можна буде прати та прасувати для багаторазового використання. Вважаю, що країна починається з кожного з нас, і якщо у вас є можливість допомогти людям в скрутну хвилину - зробіть це. Всім міцного здоров'я!». За лекала маски Зоряна Качур подякувала Світлані Теренчук — вінницькій дизайнерці одягу.

Зі своїм авторським «почерком» створила маску і дизайнерка Олена Шиян. Себе в масці і про маску вона теж виставила на Фейсбуці:

«Сьогодні створили маску для мене... Досить гламурний варіант, абсолютно у стилі LenaShiyan... Звісно, з якісних, натуральних тканин, з оздобленням... Я не планую заробляти на цьому гроші. Бо навіть не знаю, як це можливо... Для цього потрібно пройти не один бізнес-тренінг, мабуть... Чесний підприємець і порядна людина не може цього робити у такий час, на мою думку. Інша справа, бариги, спекулянти і олігархи... І ті, хто працюють, не сплачуючи податки, яких зараз більшість. Так завжди було і буде...

Але, якщо хтось замовить, ми виконаємо ваше замовлення, за мінімальну плату. В яку враховується вартість тканини, робота майстра, оренда і податки. Навіть у своїх найрожевіших мріях я не можу уявити українську владу, яка відмінить в період карантину сплату податків, комунальних платежів, відстрочки по кредитуванню. І тим більше, чекати відстрочки орендодавців, які звикли спілкуватись «по мурке» (звісно, є різні, і світ не без розуміння, але реалії в Україні не найкращі).

Я хочу сказати всім вам - дотримуйтесь карантину! Нас не врятують маски! Нас врятує лише свідома позиція громадян!».

https://www.facebook.com/lena.shiyan

От тільки новина зі Жмеринської центральної районної лікарні свідчить про те, що люди — це люди. Вони бояться. 19 березня там масово звільнилися медсестри та санітарки, коли до медзакладу привезли чоловіка з підозрою на коронавірус, пише vlasno.info. Бо, як розповіла звільнена санітарка, головний лікар видав лише один халат для лікаря-інфекціоніста. Медперсонал обурило, що так про них дбає держава. Головний лікар КНП «Жмеринська ЦРЛ» Ростислав Боровський каже, що «вони просто взяли й втекли»:

— Я їм пояснював, що люди, коли сталася в Чорнобилі катастрофа, пішли рятувати світ, а ми сьогодні, при тому, що у нас навіть є, просто взяли і втекли. На їх місце вже прийшли люди з інших відділень. Чомусь для одних все є, а для інших — ні...

Чоловік, який потрапив у Жмеринську лікарню з підозрою на коронавірус, уже двічі здавав аналізи, Covid-19 не підтвердився.

Бережіть себе!

Підготувала Оксана ПУСТОВІТ

«Турецький знак» на могилівській трасі

стоїть третє століття у Рахнах-Лісових

Щодня повз нього проїжджають сотні автівок, і не кожному водієві потрапляє в поле зору колоновидна фігура на заокругленій ділянці дороги. Тим паче, що пильнувати треба в обидва ока, бо поряд — кілька колій залізничного переїзду. Місцеві жителі називають її «турецьким знаком» або «турецьким пам'ятником», але ніхто не згадує при цьому російську самодержавицю Катерину ІІ, з чиїм ім'ям, по суті, і пов'язана поява знаку в подільському селі.

Офіційна історія мовчить про це, але по крупинці дещо вдалося дізнатися. 9 січня 1792 року в Яссах між Росією і Туреччиною було підписано мирний договір, що завершив сьому російсько-турецьку війну 1787-1791 рр. За цією угодою російська імперія розширила свої кордони та закріпилася на Чорному морі, незаконно анексувавши Кримське ханство, яке визнавалося незалежним, а також приєднала територію земель між Південним Бугом та Дністром, куди й входили Рахнівсько-Лісові володіння польського магната Криштофа Урбановського.

— Відомо, що він був знаним тогочасним мистецтвознавцем, мав велику картинну галерею і нумізматичну колекцію, — розповідає місцева жителька Ольга Свиридова. — І, можливо, щоб якось заробити прихильність цариці, цей пан захотів увіковічити її перемогу над турками. На кінці витягнутої доверху чотириметрової колони була закріплена куля з півмісяцем, а над ним — православний хрест. У такому незвичному поєднанні релігійних символів автори споруди заклали якийсь певний зміст...

Це сьогодні наш «турецький знак» «обріс» довколишніми спорудами, а колись він стояв посеред галявини на семи вітрах коло придорожньої корчми, від якої рахували верстви до Дністра. Скоріше за все, йому була відведена роль такого собі орієнтира-дороговказа. Як не дивно, він не попав ані під декапіталізацію, ані під декомунізацію. Як пригадує мій 93-річний батько Григорій Володимирович, який свого часу працював головою профкому і заступником директора радгоспу імені 9-ої Кавдивізії, цей знак ніколи в селі не вшановували на рівні влади — не ставили квітів і не проводили торжеств, а лише підтримували в належному стані: підштукатурювали, білили вапном і обкошували бур'яни. Ми до нього звикли і сприймаємо в контексті архітектурного ансамблю центральної площі Рахнів-Лісових...

Кажуть, що на початку Другої світової війни «турецький знак» випадково вцілів у момент бомбардування німцями залізничної станції Рахни, але від струсу землі відпав тоді хрест. Його поставили на місце уже в наші дні, коли реставрацію проводили за кошти місцевих благодійників Алли Ругляк і Олега Тодощака.

Ось так стоїть уже третє століття «турецький знак» на трасі Могилів-Подільський - Київ, а довкола — калюжі на розбитому асфальті...

Віктор ЗЕЛЕНЮК

Шаргородський район

Фото автора

Рани війни болять і досі

20 березня минуло 76 років з моменту визволення Вінниччини від німецько-фашистських загарбників. У дні, що передували двадцятому числу, ще тривали запеклі бої на підступах до обласного центру. І ще є свідки тих далеких подій, які продовжують розповідати сучасникам правду без прикрас, увічнюють пам'ять про загиблих, вшановують подвиг земляків.

З 10 по 14 березня в районі села Широка Гребля Хмільницького району велись жорстокі бої за переправу через Південний Буг. Відтак спочатку звільнили одну частину села, по один берег річки, а за чотири дні — другий. Бої були такі запеклі, що від вибухів та пострілів, від палаючих хат не було видно, де небо, а де земля. Жінки, діти переховувались у погребах, а радість, яка огорнула їх при зустрічі із визволителями, не передати словами.

- Село звільняла 18-а Армія під командуванням Журавльова, Першого Українського фронту. Одразу був організований мітинг, призначено голову сільради та секретаря. А слідом повели детальний перепис чоловічого населення від 18 до 55 років. І кілька сотень односельців знову рушили на фронт. Від нас 430 пішло на фронти Другої світової. Не повернулось 262, - розповів нам голова ветеранської організації села Анатолій Никифорович Дідух. Вже згодом, за мирного життя він очолював і місцевий колгосп, і сільраду.

Зізнався, що за усі наступні життєві звершення, усі здобутки, усі зведені в селі будови та трудові перемоги - велика подяка односельцям та Перемозі. Їм, що вижили після пекла на землі, особливо хотілося утверджувати радість життя та мирної праці. Але якою ціною це давалось.

Адже тоді, у березні 44-го, мав вісім дитячих років і залишився напівсиротою. Жорстоким катком війна прокотилась і по долі його сім'ї. Старшого шістнадцятирічного брата погнали остарбайтером в Німеччину, де він і загинув. А батько під час риття окопів, до чого змушували окупанти, був важко поранений від розриву міни. Залишив життя одразу після звільнення. Так Анатолій залишився удвох із мамою на білому світі.

- Наші поля були всіяні загиблими. Зрозуміло, що бійців ховали у братських могилах. Відтак по селі було розкидано кілька таких поховань. До нас часто навідувалися родичі солдатів: «Де похований мій татусь?», «Де можу вклонитися брату?». Їхали навіть з-за кордону. І тоді у 92-му прийняли рішення перепоховати усіх загиблих в одну братську могилу. Вона розташована поруч із пам'ятником визволителю та стелою з іменами усіх односельців, що не повернулися з полів бою Другої світової війни, - продовжує розповідь Анатолій Никифорович.

Вічний спокій у братській могилі на подільській землі знайшли 89 визволителів. Особа кожного була ідентифікована, подавалися запити до воєнних архівів. Як звали героїв, може прочитати кожен — їхні імена викарбувані на стелі поруч з могилою. Їм віддали останні воєнні почесті при величезному зібранні народу, духовенства, солдатів та офіцерів. Люди і досі не можуть згадувати цю подію без сліз.

- Особливо багато хлопців полягло на нашій землі з сусідньої Житомирщини. 34 мобілізованих з Бердичева, Коростеня, Житомира віддали життя у боях за Широку Греблю. Їхні родичі можуть приїхати, вклонитись, вони вже знають, де покояться тіла воїнів. А з Грузії навіть приїжджали, з Тбілісі, аби вшанувати батька та діда — Семена Церідзе, - пригадує голова ветеранської організації.

Страшні події тих часів ще й досі дають відгомін в серцях людей. Не можуть вони забути каральну акцію, яку провели фашисти як розправу над місцевими за діяльність партизанів.

- Партизани напали на фашистський обоз, розгромили його і забрали зброю. За кілька годин загін есесівців був у селі — хапали перших-ліпших чоловіків та юнаків, що траплялися під руки. Набрали 17 людей, і з-поміж них двоє п'ятнадцятирічних підлітків. Заручників демонстративно покарали: вивезли на берег вритої кригою річки, безжально розстріляли та кинули під лід, - до розмови приєднався Микола Диделюк, який в різні роки очолював школу та сільраду.

І пам'ятали про це люди, і хреста поставили на місці трагедії, але одного разу стара баба Фросина запитала голову на мітингу на честь 9-го Травня: «А чого ж ви тих безневинно загиблих не згадуєте?!»

Микола Васильович зізнався, що йому стисло в грудях, і він у розпачі написав про ці події вірша.

Кругом гуркотіло і в небі ревло.
Де рідні домівки — палало село.
Пощади не було, фашист лютував.
Побільше по хатах чоловіків зібрав.
За спиною руки мотуззям звили —
Фашисти на розстріл сільчан повели.
Привівши на берег, построїли в ряд.
«Фашистська ти морда, розпещений зад!»
Не стерпів цих слів чужинець-солдат:
Ударив ногою, схопив автомат.
Від люті своєї німчура треммтів,
Сніг, змішаний з кров'ю,
До неба летів.
Стріляли, трощили, кричали, ревли,
І вірить у смерть їх іще не могли.
В ополонку на річці тіла — всі туди,
І думали врешті, що змили сліди.
Ні. В пам'яті нашій будуть назавжди
Брати наші любі, батьки і діди.

Юлія РАЗАНОВА

Фото автора

«Бо нам тут разом жити й працювати»

У Теплицькій ОТГ створено новий структурний підрозділ виконкому - відділ освіти, культури, молоді та спорту. У конкурсі на посаду начальника цього відділу переміг Борис Чечельницький, який 5 з половиною років очолював райвідділ освіти.

У згаданому відділі Теплицької громади на момент нашої розмови була заповнена лише посада керівника, тепер оголошується конкурс на вакансію головного спеціаліста, який опікуватиметься культурою і молоддю. За словами Бориса Чечельницького, в перспективі буде ще третій працівник, а в далекій перспективі - коли до ОТГ приєднається решта сіл - буде, можливо, стояти питання про розширення відділу або про поділ його на два підрозділи, як це було в районі.

- Відмінність роботи в ОТГ від роботи в районі дуже серйозна, - **розповідає Борис Олександрович.** - Скажімо, там я був головним розпорядником коштів, бухгалтерія була централізована, директори шкіл не мали стосунку до фінансових процедур. На постачання продуктів, пального проводився єдиний тендер на весь район, укладався договір, і потім постачальник, який виграв тендер, розвозив це по школах. Сьогодні ж в ОТГ кожен директор закладу є розпорядником коштів, тобто керівник школи, дитсадка, клубу, бібліотечної системи укладає угоди напряму. Тому в цьому плані роботи дещо менше...

З одного боку, це добре, бо директор школи - господар, все бачить на місці. Це автономізація. Але, з іншого боку, це нова справа для них, їм треба їхати з села сюди ставити печатку, електронний підпис, все контролювати... Тому ми їх навчаємо, підказуємо... Додалося роботи в тому, що тепер в нашому відділі і заклади освіти, і заклади культури об'єднаної громади - будинки культури, сільські клуби, бібліотеки. Облаштовуємося, формуємо структуру, плануємо, прогнозуємо...

- До вашого відділу тепер належать заклади культури, освіти, позашкільної освіти Теплицької громади. Скільки їх загалом?

- Загалом закладів зараз понад 25. Серед них школи, дитсадки, клуби, бібліотеки, три заклади позашкілля - Будинок дитячої творчості, Станція юних техніків і Дитячо-юнацька спортивна школа. До речі, ДЮСШ працювала в структурі райвідділу освіти, діти займалися в секціях шкіл, які не входять у громаду. І ми ці групи не позакривали, просто район дає субвенцію спортивній школі. Скажімо, якщо в Степанівці діти займалися легкою атлетикою, а село поки що в ОТГ не ввійшло, то все одно заняття продовжуються. І так з усіма навчальними закладами. Ще один приклад: створили Теплицьку опорну школу, у ній є три філії - Комарівська, Розкошівська і Стражгородська (три села поряд з Тепликом). Але Стражгород і Розкошівка увійшли в Теплицьку громаду, а Комарівка на сьогодні не ввійшла. Виходить, Комарівська школа випереджає село - вже в ОТГ, «об'єдналась», а село ще ні... Тому район дає субвенцію об'єднаній громаді на утримання школи. У тій філії є ще й дошкільний структурний підрозділ - обидва в гарному приміщенні, входять до складу опорного закладу Теплицька ЗОШ №1.

- У чому секрет того, що у вас між районом та ОТГ нема конфлікту навколо передачі майна чи повноважень?

- Ми стараємося, бо розуміємо, що всім нам тут треба разом жити і працювати. Розуміємо, що, скажімо, відділ освіти Теплицької РДА і всі інші відділи рано чи пізно будуть реорганізовуватися і закриватися. Розуміємо, що люди, робота з людьми - це найкраще наше надбання. Тому треба, щоб робота виконувалась і в районі, і в ОТГ. Скажімо, автобуси, які були в школах, так в них і залишилися з переходом в ОТГ. У нас поки що - стукаю по дереву - жодних проблем щодо майна, щодо повноважень. Не чув поки що нарікань від керівників закладів освіти чи культури. Все відбувається згідно з планом і згідно з законом.

Спілкувався Юрій СЕГЕДА

Земля: знати, уміти, володіти

Для очільників територіальних громад та керівників сільгоспформувань обласна влада влаштувала аграрний «лікнеп».

Як не дивно, але велика кількість сільських рад та об'єднаних територіальних громад досі не «знають», якою кількістю землі вони володіють. Приблизно — так, але от щоб стовідсотково сказати конкретно - кому яка земельна ділянка належить і яким чином використовується — то ні.

І в цьому, виявляється, сховано велику проблему. Адже така, з дозволу сказати, недалекоглядна «благодійність» обходиться тій чи іншій територіальній громаді в кругленькі суми недоотриманої орендної плати, податків з доходів фізичних осіб, земельного податку тощо. Словом, так чи інакше негативно впливає на прибуткову частину місцевих бюджетів. При цьому слід враховувати, що Вінниччина — це один із найпотужніших аграрних регіонів країни. А відтак земля сільськогосподарського призначення і все те, що на ній вирощується, була й залишається головним ресурсом не лише сільськогосподарської галузі, а й наповнення бюджетів територіальних громад.

Отож, аби згладити гостроту проблеми та покращити правову обізнаність керівників ОТГ та голів сільських рад, для них з ініціативи обласної влади у Вінниці було проведено своєрідний «аграрний» лікнеп за участю фахівців однієї відомої в Україні компанії, яка спеціалізується на запровадженні інновацій у сільське господарство країни. Участь в освітньому семінарі взяв голова облдержадміністрації Владислав Скальський. Він серед іншого зазначив, що «кожна громада зобов'язана володіти повною та достовірною інформацією про усі свої землі і розуміти відповідальність за цей бюджетоутворюючий актив».

Погодьтесь, тема непроста, тож запрошені лектори впродовж трьох годин розповідали присутнім про законодавчі ініціативи уряду та Верховної Ради стосовно унормування земельних відносин, презентували покрокову методику аудиту й обліку земель територіальних громад, а також відповідали на поставлені питання.

- Я головую вже десятий рік, - ділиться враженнями сільський голова Кустовецької сільської ради Хмільницького району Петро Гладкий. — Із земельними питаннями стикаюсь постійно, адже кошти від оренди землі залишаються основним джерелом наповнення бюджету. І тут ми бачимо великий резерв: на території нашої громади є поля, де за оренду сплачують 12 відсотків за пай, і тут же поряд — тільки 3-4 відсотки. Тому було б доцільно, якби Кабмін прийняв рішення щодо затвердження в Україні якогось одного середнього рівня для всіх. Звісно, із врахуванням родючості ґрунтів, їхньої грошової оцінки, але щоб всі сплачували одні й ті ж відсотки. Це б одразу вирішило чимало питань із наповнюваністю місцевих бюджетів.

- На семінарі чимало говорилось про закон, який унормовуватиме продаж землі, - продовжує Петро Андрійович. — Але чомусь ніхто не хоче подумати, що якщо сільгоспвиробник за власні кошти купить землю, то йому вже не вистачатиме ресурсів на підтримку села. Землю як товар не можна розділяти від територіальної громади. Земельне та податкове законодавство, Бюджетний кодекс — все має бути відпрацьоване.

- Наша громада вже взялась за комплексну ревізію землі, - зазначає заступник голови Іванівської ОТГ Калинівського району Юрій Лановий. - Ця тема актуальна, і дуже радує, що вона збіглася з тим, що сьогодні розповідалось на семінарі. По завершенні у нас буде повна картина території нашої ОТГ: отут землі сільськогосподарського призначення, тут можна будуватись, тут відпочивати і так далі. Єдине, чого не врахували організатори, так це те, що більшість ОТГ в країні перебувають у стадії формування. Їхні контури, які б відповідали Конституції, досі не сформовано — одні громади відходять, інші приходять. Тому ця методика ще не досконала. Крім того, було доступно і зрозуміло висвітлено стратегію бачення реформування ринку землі. Можна було поставити питання щодо майбутніх законодавчих рішень і спрямувати роботу ОТГ в цьому напрямку. Головне - тверезо й раціонально підходити до ринку землі. Можливо, слід спочатку відтестувати його на регіональному рівні, проаналізувати досвід європейських країн. Головне, щоб не нашкодити, бо земля — це головний ресурс країни.

- Чим частіше ми будемо обговорювати порушені проблеми, тим менше виникатиме непорозумінь, пов'язаних із земельними питаннями, у жителів тієї чи іншої територіальної громади, - підсумував директор департаменту агропромислового розвитку, екології та природних ресурсів облдержадміністрації Микола Ткачук. — Саме тому з ініціативи обласної влади й було зініційовано цей семінар. Люди мають знати, які закони приймаються в державі, на що вони спрямовані, і як це позначиться на їхньому житті. Мова йде про обіг земель, як в подальшому аграрії зможуть викуповувати не лише чиїсь частки-паї, а й державні землі, котрі в подальшому передаватимуться безпосередньо в ОТГ. Тому порушені питання цікаві й актуальні в першу чергу для тих, хто планує створити сімейні фермерські господарства.

- Наскільки наші люди юридично «підковані»?

- На превеликий жаль, далеко не всі з тих, хто має земельні паї, достеменно знає, що таке нормативно-грошова оцінка землі, яка її родючість, як відбувається процедура купівлі-продажу. Тому зазвичай люди оформляють договори довгостроково на багато років. А з врахуванням того, що в нашій країні діє емфітевзис, який передбачає довгострокові договірні стосунки, то існує ризик використання орендарем земельної частки-паю у власних цілях. Тому відповідна законодавча база дає можливість правильно провести через аукціон купівлю-продаж земель. І в першу чергу це стосується землі державної та комунальної власності. Акцентується увага на тому, що сьогодні вартість гектара землі має бути не менше 27 тисяч 499 гривень за гектар. Це поки що законопроєкт. Але з практичної точки зору люди розуміють, що земля не може коштувати дешевше.

Олег КРИВОНІС

Професор ветеринарії -

автор територіальної символіки села

Мова піде про професора Національного університету біоресурсів і природокористування України Олега Мельника. З 2011 року він очолює кафедру анатомії, гістології, патоморфології тварин ім. академ. В. Г. Касьяненка, а в 2007 році науковець зробив землякам оригінальний подарунок - написав гімн, створив ескізи герба і прапора села Котюжани.

- Ми тоді були першими в Мурованокуриловецькому районі, хто мав територіальну символіку. Представлені Олегом Петровичем матеріали обговорили на сході громади, а депутати затвердили їх на засіданні сесії сільської ради. З того часу рівноправно використовуємо свою символіку поряд з державною на різних патріотичних заходах. Коли випадає нагода, запрошуємо на них і професора Мельника. Це надзвичайно доброзичлива, ерудована і комунікабельна людина, з якою легко розмовляти на різні теми. Поспілкуйтеся з ним - і самі в цьому переконаєтеся, - порадив сільський голова Микола Арнаут.

Отже, телефоную до Олега Петровича. Попри свою зайнятість, він все-таки викроїв час і дав інтерв'ю спеціально для газети «Вінничина».

- Любов до села Котюжани була закладена в моє серце, очевидно, зразу після мого народження. Справа в тому, що народився я не в Котюжанах, а у Чернівецькій області. Там зустрілися мої батьки, там вони прожили своє, на жаль, недовге життя...

- А як потрапили на Поділля?

- Так було угодно Господу Богу. Мій тато Петро був родом з Котюжан, де на заріччі проживали його батьки, мій дід Олексій і бабка Ганна. Відколи себе пам'ятаю, я часто приїздив до них. А як навчався в Сторожинецькій школі на Буковині, постійно з нетерпінням чекав канікул, щоб зустрітися з рідними людьми. Ця потреба побувати в Котюжанах супроводжує мене відтоді все моє життя. Хоча я і бачив немало гарних місць, але наймилішими на цій планеті є це село. Не знаю чому. Можливо, свій відбиток залишила велика любов до мене мого діда і бабки? Можливо, краса цього маленького куточка подільської землі? А можливо, і щось дотепер невідоме? Але, образно кажучи, мій пуп закопали в Котюжанах...

- Наскільки мені відомо, ви глибоко дослідили історичне минуле села...

- Якщо без оглядок на самолюбство, то досяг певного успіху в цьому плані. Свою котюжанівську родовідну лінію я знаю на вісім поколінь, а це понад двісті років. До того ж з'явилося в Котюжанах вже і дев'яте покоління цього роду - це онуки нинішнього голови громади Миколи Павловича Арнаута - Павлик і Олеся.

- Давайте перейдемо до головного нашого питання - про геральдику.

- Це була запрограмована кимось зверху випадковість, яка стала богоугодним ділом на благо громади. Ще працюючи над докторською дисертацією, я випадково натрапив на сайт, в якому йшлося про наявність у якогось населеного пункту Донецької області герба, прапора і гімну. І тут відразу ж з'явилася думка, а що - наші Котюжани гірші? Через три години натхненної роботи я «видав нагора» вірш, який починається словами «Ще існує в Котюжанах хліборобська слава...». Згодом я передав його Миколі Арнауту, а місцевий музикант Олег Гладкий написав музику до нього, і він перетворився на пісню, а пісня - на гімн...

Олег Мельник

- Цей вірш - не єдиний у вашому творчому доробку?

- Звичайно, ні. Хоча не вважаю себе поетом, хіба що наділений певними природними здібностями. Вірші почав я писати давно, але ніколи не збирав їх. Просто десь у веселій компанії, жартуючи, міг презентувати у віршовій формі якусь посвяту... Після того, як народився гімн, було написано ще декілька віршів про любі Котюжани, можливо, з'являться й інші... Цей процес не має зупину. Я науковець, і всі вірші писалися не для того, щоб хтось мене визнав поетом, а просто для душі, і йшли вони знову ж таки від душі. В них вкладені мої знання про славетні і дорогі моєму серцю Котюжани.

- А як було з ескізами герба і прапора?

- Відверто зізнаюсь, що тут справа йшла не так легко, як з віршем. Довелося познайомитися з геральдикою взагалі і українською зокрема. Було зроблено кілька варіантів, які представив на суд громадськості села. Потім мене запросили на засідання сесії сільської ради, де я провів своєрідний захист творчої роботи. Депутатам сподобалося, і вони затвердили свою територіальну символіку, але залишилося нез'ясованим одне питання. Мені не зрозуміло, чому сільська рада пишеться «Котюжанівська», а не «Котюжанська», хоча це не міняє суті. Мені ж, звісно, приємно, що, маючи і знаючи своє місцеве коріння, я зробив маленький внесок у велику історію славних Котюжан, про які писали ще у древніх Римі і Греції.

- Я щиро пишаюся, що у нас є такий земляк, та ще й «за сумісництвом» мій родич по генеалогічному древу, - додав Микола Арнаут. - Депутати сільської ради оцінили старання Олега Петровича присвоєнням йому звання «Почесний громадянин Котюжан».

Спілкувався
Віктор ЗЕЛЕНЮК
Мурованокуриловецький район

Школа трьох Героїв,

які прославили її на всю Україну

Вони ніколи не були знайомі між собою, ніколи не перетиналися їхні шляхи-дороги, але так розпорядилася доля, що в різні передвоєнні роки майбутні Герої Радянського Союзу навчалися в тодішній Верхівській семирічці Барського району. Більше того, вони навіть не односельчани. Петро Богатир народився 1914 року в Гулях, Микола Медвецький на три роки пізніше з'явився на світ Божий в Буцнях, а Олег Щербаков — одесит.

Зараз ніхто вже не розкаже, яке у них було дитинство і чим наповнювалися роки юності. Одне відомо, коли настали неймовірно важкі випробування, вони не підвели своїх вчителів і з високою людською гідністю склали найголовніший іспит свого життя. Про це знають і пам'ятають жителі Верхівки, де у місцевому навчально-виховному комплексі тридцять років тому було створено музей бойової слави.

— У невеличкій кімнаті зібрано стільки цікавих матеріалів, що й важко зразу на якихось конкретних акцентувати увагу, — говорить директор навчального закладу Олег Нечай. — Наше село багате своєю історією, в яку вкарбовані сторінки біографій мужніх воїнів часів Другої світової, афганської і теперішньої війни на Сході України. Звичайно, на першому місці в музеї експозиція, присвячена трьом Героям, які прославили школу на всю Україну. Але трапився у нас такий драматичний момент, коли в пожежі могли пропасти всі експонати. Це сталося взимку 1999 року. Тоді вогнем було знищено частину шкільного корпусу, де знаходився музей. Буквально з полум'я нам вдалося вихопити стенди та вітрини. Щоправда, дещо згоріло, але головне врятували. Тепер ці матеріали відіграють важливу роль у патріотичному вихованні учнівської молоді...

Олег Щербаков воював недовго, як і прожив коротко. На війну пішов добровольцем у сорок третьому з десятого класу школи №1 казахського міста Балхаша, де перебували в евакуації його батьки. За кілька місяців закінчив філіал Харківського танкового училища у Ташкенті і отримав направлення на Ленінградський фронт. У складі 152-ї танкової бригади брав участь у боях на Карельському перешийку і на території прибалтійських республік.

У представленні до звання Героя Радянського Союзу, датованому 30 вересня 1944 року, зазначено, що «в боях за звільнення Естонії командир танка молодший лейтенант Щербаков діяв сміливо, рішуче і героїчно. Впродовж всього наступального періоду перебував на головній машині в розвідці, ведучи за собою всю бригаду... Знищивши в районі станції Расіку вороже прикриття, врізався в колону відступаючих фашистів і без зупину рухався до столиці Естонії Таллінна. На підступах до міста підірвав дві протитанкових гармати і першим увірвався в місто. Після чого вийшов у порт і потопив два ворожих судна з технікою і живою силою... 9 вересня 1944 року в бою за станцію Рісті знищив дві гармати і підбив паровоз... Першим увірвався в місто і порт Хоапсалу... Захоплюючи переправи і ворожі комунікації, проникав у глибину ворожої оборони на сорок кілометрів, чим наводив паніку на фашистів, особисто взяв в полон більше п'ятдесяти солдатів і офіцерів ворога».

Молодший лейтенант Олег Щербаков пропав безвісти 19 лютого 1945 року в Естонії, звання Героя присвоєно через місяць і п'ять днів. Йому було неповних двадцять років.

Ще одного подолянина Миколу Медвецького прийняла на вічний спочинок прибалтійська земля. Його подвиг увійшов в історію Другої світової війни як зразок мужності й вірності воїнській присязі.

11 липня 1944 року старшина-хімінструктор батареї 569-ої винищувально-протитанкової артилерійської бригади Медвецький прийняв свій останній бій в районі села Антабагла Утенського району Литви. Він відбив чотири ворожих контратаки, а коли закінчилися боєприпаси, підірвав себе гранатою в оточенні фашистів. Прах його похований в селі Сірвіджай. У березні сорок п'ятого був посмертно нагороджений зіркою Героя. А до цього він був відзначений медаллю «За відвагу», орденами Слави III ступеня і Червоної Зірки. На фронті перебував з перших днів війни.

У шкільному музеї Верхівки зберігається Грамота Президії Верховної Ради СРСР про присвоєння звання Героя Радянського Союзу, яку в 1963 році передав на зберігання у школу рідний брат Миколи Медвецького (ім'я не відоме).

У селі Буцні названа вулиця іменем Героя, до недавнього часу носив його і Барський міський оздоровчий табір, але на хвилі декомунізації заклад перейменували на Фортуну...

Найстаршим за віком серед трьох Героїв був Петро Устинович Богатир. Йому судилося пройти радянсько-фінську, Другу світову війни й залишитися живим. В ряди червоної армії призваний в 1936 році. Після закінчення військово-політичного училища отримав направлення у 97-у стрілецьку дивізію 13-ої армії, яка у лютому сорокового року розпочала бойові дії у фінській кампанії.

З нагородного представлення дізнаємося, що 7 березня 1940 року рота, в якій служив молодший політрук Богатир, атакувала фінські позиції і, нарвавшись на шквальний перехресний вогонь противника, залягла на льоду озера. Командир підрозділу старший лейтенант Глаголь був убитий. Ситуація ускладнювалася ще й тим, що довго на сильному морозі не вилежиш на льоду. Тоді ініціативу взяв на себе молодший політрук Богатир, який першим піднявся в атаку, захоплюючи за собою бійців. У бою отримав тяжке поранення, але бойове завдання рота виконала...

Рівно через місяць за цей героїчний подвиг йому було присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

На початку Другої світової війни Петро Богатир став випускником військово-політичної академії, а в липні 1943 року у званні майора зайняв посаду замполіта 21-ої гвардійської мінометної бригади. Брав участь у Старорусько-Новоржевській і Прибалтійській операціях, звільняв від фашистів Ригу. Був нагороджений орденом Вітчизняної війни I ступеня.

1946 року підполковник Богатир звільнився в запас, жив і працював на Далекому Сході, потім — у Свердловській області, в Україну не повертався. За різними біографічними даними невідомо, коли помер: 1959 чи 1973 року?

— Ось так воювали колишні учні нашої школи, хоча їх було значно більше, та не всі ставали Героями, — резюмує Олег Нечай. — Ми маємо, щоправда, офіційно не підтверджену інформацію, що до високого звання представляли і Григорія Федоровича Сокола, але з невідомих причин він не отримав зірку. Льотчик Василь Романович Зубко був нагороджений трьома орденами Бойового Червоного Прапора, Дмитро Павлович Схобенко повернувся з війни повністю незрячим, довчився у дев'ятому і десятому класах, закінчив з відзнакою історичний факультет Київського університету імені Тараса Шевченка і двадцять шість років навчав дітей у рідній школі...

Віктор ЗЕЛЕНЮК

Барський район

Фото автора

Без вини винний

На ПРОХІДНІЙ сидів вахтер дядько Яша - у спортивних штанах, у камуфляжній куртці, кремезний, сивий, в окулярах. З усіма вітався, видавав і забирав ключі, обмінювався кількома фразами: «Як ваші справи? Як здоров'я? Щось ви сьогодні запрацювались. Гарних вихідних». Читав книжку, слухав радіо, пив чай. Ніколи не відмовляв приглянути за речами, когось покликати, щось передати. Після завершення робочого дня, коли всі працівники розходились, замикав зсередини вхідні двері, йшов коридорами, перевіряв, чи скрізь зачинені вікна, чи вимкнене світло, чи ніхто нічого не забув. Іноді телефонував до когось: «Маріє Пилипівно, вибачте, що так пізно турбую. Тут ваша парасолька за шафою, то я лишу на вахті, мене змінить Іванович, і ви у нього в понеділок зможете її забрати».

Приємний чоловік цей дядько Яша. Цікавий. Так і хотілося розпитати про нього в когось із давніших працівників - хто він, ким працював раніше? Може, відставний офіцер? Але ж не жорсткий, не суворий. Можливо, колишній інженер із якогось ліквідованого заводу чи лікар-пенсіонер, який уже не має сили лікувати людські серця?..

* * *

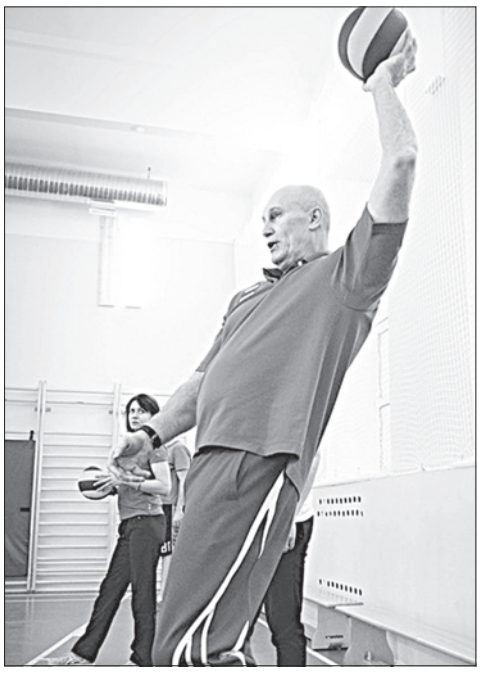
Яків із дитинства любив футбол. Навіть тоді, коли в їхньому містечку ще й слова такого не знали. Це називалось «пасовки». М'ячів теж не було, хлопчаки роздобували десь кусок шкіри чи брезенту, зшивали з нього дротом щось схоже на округлу торбину, напихали туди ганчір'я - от вам і м'яч, можна «пасувати».

Грав у футбол, бігав, плавав, робив силові вправи на турніку, з усіх цих дисциплін брав участь у змаганнях, перемагав. А коли трохи підріс, почав учити менших дітлахів: як встановити футбольні ворота, як зробити свій чи заклеїти пробитий «магазинний» м'яч, як між деревами закріпити турнік, як на ньому підтягуватись і перевертатись... Малі натовпом ходили за Яшею і називали його тренером. Тому вибір професії для нього був закономірним - вступив у педучилище.

Навчання, армія, знову навчання, практика в піонерському таборі, практика в сільській школі. Любив спорт, любив дітей, і діти його любили. Після училища й інституту прийшов уже в міську школу, де майже сорок років пропрацював учителем фізкультури, а коли була потреба, викладав ще й трудове навчання та допризовну підготовку юнаків.

І колеги, і батьки учнів визнавали, що Яків Степанович - педагог з великої літери, учитель від Бога. А школярі його просто обожнювали, бо ж не сварився, не скаржився на їхні витівки, а вмів добрим словом, жартом і власним прикладом спрямувати їхню енергію в позитивне русло. Хочете бігати - біжимо разом крос до шкільного садка; хочете яблук - рвемо кожен по два і біжимо до школи їх мити; хочете навчитись гарно грати в баскетбол - тренуємось не тільки з м'ячем, а й з горіхами, цілячи ними в корзину...

Багато позитивних емоцій подарував Яків Степанович своїм учням під час спільної командної гри, під час поїздок на змагання, у моменти спортивних перемог. Також учив стійко переживати поразки, бути наполегливими, активними, впевненими в собі, людяними. Чимало двієчників-хуліганів зізнавалися потім, що ходили до школи тільки заради його уроків.

* * *

Ніхто й подумати не міг, що в той сонячний зимовий день так стрімко перевернеться життя досвідченого вчителя. Після уроку шестикласники разом із Яковом Степановичем поверталися зі спортзалу до головного корпусу. Була відлига, сніг добре ліпився, діти грали в сніжки, бігали, хтось малював на снігу чоловічків. Раптом один хлопчак - справжнє шило - зліпив величезну сніжку і несподівано жбурнув її просто в лице однокласниці. У цей момент так само несподівано учитель дав тому шибеникові потиличника і зі словами «Нащо ж так робити?!» кинувся перевіряти, чи все гаразд із дівчинкою. Вона ледве втрималась на ногах, плакала, випльовуючи сніг. Слава Богу, кров з носа не йшла, синця ніби теж не мало бути, але Степанович все ж повів її про всяк випадок до медпункту. Школярка заспокоїлась, а от у хуліганистого хлопчака трохи почервоніло вухо...

«Учитель фізкультури побив учня»; «Старий фізрук піднімає руку на дітей»; «Діти самі розберуться, вчитель не повинен був застосовувати фізичну силу» - кілька таких повідомлень з'явилося в батьківській групі у соцмережі. Проте більшість батьків стали на бік учителя і казали, що такий учень будь-кого доведе до нервового зриву, що Яків Степанович зробив це від несподіванки, вдарив легенько, бо злякався за дівчинку. А наступного дня діти обоє прийшли до школи, наче нічого й не було... Але батьки «побитого» хлопчика пішли до директора і поставили ультиматум: або цей учитель більше в школі не працює, або буде «поліція і скандал на всю Україну».

Йому лишалося три роки до пенсії. Цій школі він віддав майже чотири десятиліття. Любив учительську працю, жив нею. Не уявляв себе в іншому місці. Але мусив піти - раптово, посеред навчального року. Директорка попросила написати заяву за власним бажанням, і він погодився, бо не хотів кидати тінь на колектив, на свою рідну школу. Не буде святкування ювілею з колегами, не буде урочистих проводів на пенсію, квітів і вдячних віршиків від учнів. Тільки заплакали директорка і секретарка (його колишні учениці, до речі), коли він прийшов забирати трудову книжку. Заплакав і Яків Степанович, коли йшов, зсутулившись, шкільним подвір'ям до виходу.

Плакали і деякі учні, коли дізналися, що їхнього Степановича звільнили. «Хто ж тепер буде викладати у нас фізкультуру? Хтось чужий?». Кажуть, навіть той хлопчик, що кинув сніжку і отримав ляпаса, просив потім своїх батьків повернути фізкультурника. Казав, що не ображається на вчителя, бо розуміє, що сам зробив дурницю. Але...

* * *

- Розумієш, я винен, - зітхає дядя Яша, підливаючи чаю нічному сторожу, який прийшов його змінити. - Все життя я вчив їх, що так не можна, а сам... Все життя я виховував у собі і в учнях вміння володіти собою, контролювати свої вчинки. Все життя я тренував свою реакцію - і на футбольному полі, і в спортзалі, і в армії, і за кермом, і на уроках. А цього разу - сам не знаю, чому - зреагував неправильно. Так - спонтанно, легенько, не подумав, з ким не буває... Але я не мав права піднімати руку на дитину. Ну от чому я так зробив? Не розумію... Може, це старість? Школа була моїм життям. Але тепер мені там не місце...

А 11-класники дізнались, де працює тепер Яків Степанович. І в день випускного прийшли до нього на прохідну - всі три класи, гарно вдягнені, з квітами - здивувавши нових колег «дяді Яші».

Юрій СЕГЕДА

Нова Гребля: знайомство зблизька

Попри свою віддаленість від районного та обласного центрів це невелике подільське село успішно живе та розвивається, хоча й потерпає від демографічної кризи.

Звісно, як журналістові про Нову Греблю мені доводилось чути неодноразово. По-перше, там, у гуртожитку, який залишився від ліквідованого ПТУ, 2014 року поселились кількадесят родин кримських татар-переселенців. А, по-друге, в селі за кошти міністерства оборони США 2018 року було капітально відремонтовано тамтешній дитсадок. Зрозуміло, що певною мірою до цього долучились і місцеві бюджети, але основне фінансове навантаження в розмірі 400 тисяч доларів лягло на Пентагон. Тож не дивно, що ці дві події знайшли широкий розголос в інформаційному полі країни.

Але, щоб побувати тут особисто?.. За майже чвертьвіковий стаж роботи все якось не випадало. І, мабуть, даремно - на повірку Нова Гребля виявилась дуже охайним, доглянутим, з цілком пристойними дорогами, невеликим селом.

Особливо приємно здивувала центральна частина, де поряд сусідять будинок культури, школа і вже згадуваний дитсадок. Всі три споруди назвати просто сучасними, очевидно, було б замало. Дизайнерські — оце найкраще визначення.

Очолює тутешню об'єднану громаду 42-річний Віталій Порхун. До своєї нинішньої роботи Віталій Леонтійович працював лікарем-ветеринаром. А перейти на ниву місцевого самоврядування його спонукало бажання, як сам каже: «Покращити життя в селі». На виборах йому довелось витримати жорстку конкуренцію ще із чотирма претендентами, однак громада довірила «гетьманську булаву» саме йому.

За словами Віталія Леонтійовича, спочатку було дуже складно — все ж нове, незрозуміле і водночас відповідальне, пов'язане із фінансами. Тому довелось спершу поїздити на спеціальні курси до Вінниці, посидіти в Інтернеті, поспілкуватись із старшими і більш досвідченими колегами-сільськими головами. З часом трохи «розвидніло», хоча навчатись доводиться і дотепер, оскільки сьогодення постійно ставить нові виклики і проблеми.

Після «правового лікнепу» настав час «великого будівництва». Вперше за чимало років у Новій Греблі та Чернятині почали активно ремонтувати вулиці та відновлювати зовнішнє освітлення. Звісно, не одразу по всій території, а спочатку тільки в центральній частині населених пунктів, але перші кроки в потрібному напрямку було зроблено. Крім цього, «за Порхуна» відновлено дитсадок, придбано і встановлено зупинки для громадського транспорту, вуличні тренажери, відремонтовано будинок культури, закуплено контейнери та майданчики для сміття, а найголовніше розроблено і затверджено генеральний план розвитку ОТГ, який дозволяє бачити «картинку» в цілому: де які дороги ремонтувати, де споруджувати водогони тощо.

Спілкуючись із Віталієм Леонтійовичем, я не зміг не зачепити теми кримських татар, котрі живуть у селі вже сьомий рік, і з якими у місцевих мешканців спочатку виникали конфлікти. Втім, наразі стосунки нормалізувались.

- Маємо 136 переселенців, з котрих 87 дітей, - зазначає він. — Всі продовжують жити у тому ж гуртожитку. Зрозуміло, що за цей час вони звикли до нових умов життя, пристосувались. Більшість чоловіків працевлаштувались: працюють охоронцями на місцевому підприємстві, водіями. Жінки вдома з дітьми, котрі відвідують місцеві школу й дитсадок. Ніяких конфліктів. Я тут вже два з половиною роки, то при мені нічого подібного не було. Все тихо і спокійно. Вони ж мусульмани, віруючі люди та й розуміють, що в гостях. Спілкуємось з ними російською та українською мовами. Більше навіть українською, яку вони охоче вивчають, щоб краще нас розуміти. Люблять спокій і порядок. Якось звернулись до нас з пропозицією разом із українцями взяти участь у спільному патрулюванні території. Також просять, аби на свята в селі після 24 години не грала гучно музика, бо це їм заважає. Охоче контактують із місцевими мешканцями. Єдине, чого не люблять, так це фотографуватись. І на це є свої причини...

- Створення ОТГ відкрило перед нами нові можливості, - знову повертається до своїх буденних справ Віталій Порхун. — Насамперед у нас з'явилось значно більше фінансових можливостей. Скажімо, спільний бюджет нашої ОТГ за минулий рік разом із державними субвенціями на розвиток інфраструктури та підтримку закладів освіти склав понад 19 з половиною мільйонів гривень. В той час як до об'єднання середньорічний бюджет нашої сільської ради складав 3 мільйони, а в Чернятині — 1,5 мільйона гривень. Тож є різниця! Але все одно цих коштів недостатньо, аби повністю розв'язати всі проблеми, які накопичувались десятиліттями.

Віталій Порхун біля новопридбаного сучкоріза

- На черзі ще дуже багато роботи, - зазначає співрозмовник. — Для прикладу, нам конче потрібен спеціалізований автомобіль для вивезення твердих побутових відходів. Без нього нема сенсу встановлювати по Новій Греблі та Чернятину оті придбані раніше чотири десятки контейнерів. А з автомобілем ми б відвозили сміття безпосередньо на Калинівську сміттєсортувальну станцію, з якою вже маємо домовленість про співпрацю. Також громаді потрібен лікар, котрий би обслуговував місцевих мешканців. Якби ми знали, що хтось погодиться переїхати до нас на роботу, то створили б для цього фахівця всі умови і навіть забезпечили житлом. Хотілося б спорудити у селі спортивний майданчик зі штучним покриттям, облаштувати паркову зону і в перспективі навіть збудувати сонячну електростанцію...

Олег КРИВОНІС
Фото автора

Історична довідка:

Нова Гребля - поселення давнє, засноване ще у 17 ст. Щоправда, тоді воно називалось Кутище і було розташоване на правому березі річки Десенка за 25 кілометрів від Калинівки - нинішнього районного центру.

Пізніше через річку спорудили греблю, тамтешні селяни почали розселятись на лівому березі Десенки, а село отримало свою нинішню назву.

У грудні 2017 року Нова Гребля стала центром однойменної ОТГ, що поєднала Новогребельську та Чернятинську сільські ради.

Наразі в ОТГ проживає понад 1800 осіб, з них у Новій Греблі - близько 1150-ти.

Село відоме своєю історичною пам'яткою - кам'яною Свято-Михайлівською церквою, спорудженою у стилі пізнього класицизму 1860 р. зі збереженим настінним живописом 19 ст. Окрім цього, тут народились полковник армії УНР Сергій Яворський (1892-1923), заслужений художник України Леонід Бассараба, поети Віталій Борецький і Наталя Ткаченко, а також краєзнавець і педагог Микола Гедз.

Молоде село кількасотлітнього віку

Широка Гребля Хмільницького району
Площа — 6,4 км²
Населення — 1972 чол.
Відстань до обласного центру — 60 км.
Інфраструктура - школа, дитячий садок, амбулаторія сімейної медицини, поштове відділення, бібліотека.
Перша письмова згадка — 1483 р.

Колись обидві частини села були з'єднані через Південний Буг широкою земляною греблею — звідси і топонім. Зрозуміло й те, що люди селились на цих благословенних берегах повноводої річки, оточених родючими полями та ще й густими лісами, з давніх-давен. Науковці стверджують, що саме Широка Гребля — найбагатша на археологічні знахідки місцина у всьому районі. Тут знаходили матеріальні артефакти трипільського періоду, доби пізньої бронзи та скіфів, слов'янських поселень.

Має Широка Гребля ще один географічний козир — вона розташована за кілька кілометрів від райцентру. А відстань у шість кілометрів завжди можна подолати пішки, чим і рятувались люди у роки безвиході, шукаючи у Хмільнику роботу. Сьогодні до райцентру з села сім разів на день ходить маршрутка: чи не більшість тих, хто не має роботи безпосередньо в Греблі, працює у місті оздоровниць.

Ніжна, запаморочлива краса цих місць вражає навіть не лірично налаштованих сучасників. А той, хто побував у селі вперше, неодмінно захоплюється двома місцевими об'єктами, візитівкою Широкої Греблі. Йдеться про місцеву ГЕС та Сандрацький заказник місцевого значення. Міжколгоспна ГЕС була побудована у 60-ті роки, наприкінці 90-х зазнала занепаду, але згодом, потрапивши у приватні руки, відновила роботу. А мальовничі, багаті на рибу та водних звірів береги заказника приваблюють чимало відпочивальників.

Не таке давнє радянське минуле села має цілком традиційні для тієї історичної доби ознаки: колгосп (подекуди мільйонер), млин, каменоломня, тартак, ремонтні майстерні...

На щастя, агровиробництво в Греблі не занепало. Нині паї в селян орендує підприємство «Нібулон», обробляючи 1200 гектарів полів і забезпечуючи роботою 170 людей. Вирощування зернових та тваринництво — основні напрямки їхньої роботи. Є в селі і троє фермерів, переважна більшість місцевих обробляють присадибні ділянки. У хлівах людей і досить пристойне, як для сучасного села, поголів'я корів — понад 500. Щоправда, дехто тримає по 2-3 годувальниці не від надмірної працездатності, а не маючи іншого джерела прибутку. Як і скрізь, молоко в селян закуповують за досить символічною і не паритетною ціною. До цього рік тому додалась ще одна проблема: в селі незаконно вилучили з обігу майже 50 га пасовища, і поки що громада не може відстояти свої інтереси.

Точкою неповернення, занепаду для багатьох українських сіл стала демографічна криза та поступова руйнація соціальної інфраструктури. Це коли молоді виїхали, старі померли, закрилась пошта, ФАП і школа. Яке щастя, що подібний депресивний сценарій обминув Широку Греблю! Тут є все, що дозоляє людям відчувати себе в руслі цивілізації. Школа з понад двомастами учнями, дитячий садочок, вісім магазинів, кафе, сімейна медична амбулаторія, тричі на тиждень працює поштове відділення. Нині відновлюють будинок культури. Але за деякі об'єкти довелося поборотися.

- Приміром, щоб не закрили пошту, довелося виділяти матеріали для ремонту покрівлі. Коли десять років тому прийшов у рідне село головувати, то разом з односельцями поставив за мету відновити роботу дитячого садочка. На той час він не працював вже 18 років. І це при тому, що в селі було 160 дітей дошкільного віку! Ми всі доклали суперзусилля, залучили можливі і неможливі кошти та фонди, стукали у всі двері й оббивали усі пороги. І за три роки таки спромоглися: з 2014 року в Широкій Греблі працює ошатний, сучасний дошкільний заклад на 73 дитини. Зараз там три групи вихованців, - пригадує сільський голова Олександр Кащеєв.

Щороку до першого класу місцевої школи йде не менше 25 першачків. Широка Гребля має унікальні демографічні характеристики як для сучасного українського села. Його можна назвати... молодим! Понад 60% населення — працездатного і молодого віку! І навіть баланс «народилось — померло» тут тримають майже на рівних. І намагаються створити комфортніші умови життя, щоб і молодим, і літнім було тут жити в радість. Завдяки участі у різних проєктах з'явилося в Широкій Греблі два яскравих дитячих майданчики, провели освітлення на 8 км вулиць. А нині тут відбувається «реконструкція століття» місцевого масштабу. Йдеться про відновлення будинку культури. По його завершенні в приміщенні, де в попередні роки ледь не завалилась стеля, буде розкішна зала зі сценою для концертів, оновлена бібліотека, дискотека, зали для танців, гуртків та спортивних секцій. А також з'явиться мінібудинок побуту з перукарнею, ательє, взуттєвим майстром тощо. Зовні всі роботи завершені, фасад утеплений, поміняні вікна, виконано й чимало внутрішніх робіт.

- Не менше сорока сімей нині возять дітей на танці до Хмільника. Так само, як і до музичної школи. Хочемо зробити так, аби наші люди могли дати гарне виховання, розвинути здібності та таланти дітей, та й самі культурно відпочити у рідному селі. Не повинна людина весь час жити думками про город та сарай, - справедливо зауважує Олександр Антонович.

За його словами, якби ПДФО був залишений за місцевим бюджетом, а не вилученим кілька років тому, то справи в Широкій Греблі були б не те що веселіші, а на кілька порядків успішніші! Адже зареєстровані на території села підприємства у підсумку могли б скласти утричі більший бюджет. І це вже не був би «бюджет проїдання». Додаткові кошти дозволили б асфальтувати по кілька кілометрів доріг, завершити ремонт багатьох соціальних об'єктів без дотацій, створити комунальну службу для благоустрою, відкрити нові робочі місця. Причому потужностей села вистачає для створення спроможної громади, але населений пункт, особливо не питаючи, за перспективним планом віднесли до Хмільницької ОТГ. Чи виграє від того Гребля, чи зможе залишити статус «молодого» села — унікального для України явища? Зрештою, хтось з державних мужів, що «вболіває» за колиску України, підтримає одне з небагатьох перспективних сіл? Щиро хочеться у це вірити.

«За що люблю своє село? - з посмішкою перепитує Марія, яка гуляє разом з синочком Іваном. - Бо воно наше, рідне. В нас гарні краєвиди, доброзичливі люди. Ми з чоловіком вже багато де жили, але повернулись сюди. Найкраще жити і працювати на рідній землі. Аби ще роботи більше для молоді...»

Юлія РАЗАНОВА
Хмільницький район
Фото автора

Гребля в любистку

Назва населеного пункту: Широка Гребля (Вінницький район)

Площа: 1,66 км²

Рік заснування: 1794 рік

Населення: 620 осіб

Відстань до обласного центру: 16 км

Інфраструктура: сільська рада, клуб, бібліотека, відділення пошти, церква, магазини, ФАП.

Історія. Свою назву село отримало від греблі, що на річці Ровець. Місцеві жителі ще пригадують ті часи, коли село буквально потопало в любистку та м'яті, й ці пахощі простягалися далеко за межі населеного пункту.

Широка Гребля — це стежки спогадів, які дихають давниною, а тому, хто це відчує, вони здатні щедро віддячити, відкривши таємниці своєї минувшини. Згадки про перше тутешнє поселення датуються XII століттям, а найперші письмові відомості належать до XVIII ст. За переказами, тоді село мало назву "Вовча лапа", адже межувало з болотистою долиною, де водилося багато вовчих зграй. Чумаки, які їздили через село по сіль, остерігалися нападу цих хижаків, та, аби зайвий раз не наражатися на небезпеку, збудували міст через річку Ровець. Водночас і звичайні селяни уподобали ці землі, селились в близькому сусідстві один з одним. Швидкій забудові місцевості неабияк посприяла близькість до природних будівельних матеріалів, яких було вдосталь у глиняному й жерстяному кар'єрі, що знаходилися поруч.

Село знаходиться біля трьох ставків, багатих на рибу. У цій місцині, північніше села, налічуються три скіфські кургани. Їхня окружність коливається в межах 200-300 м. Ці кургани науковці відносять до класичного часу скіфської культури. Вони датовані V-VI ст. до н.е. Згодом Широка Гребля увійшла у підпорядкування Юзвинської волості Вінницького повіту Кам'янець-Подільської губернії. Широка Гребля бачила жи-

вого Устима Кармелюка, який переховувався в навколишніх лісах, страждала від голодоморів, зустрічала переможців Другої світової війни. Тут народився і жив Герой Радянського Союзу - льотчик Микола Баленко, світлу пам'ять про якого й досі зберігають у своїх серцях широкогребельчани. Серед сучасників варто згадати вклад у розвиток громади Анатолія Шевчука - кандидата технічних наук та директора державного поліграфічного комбінату "Україна". Залишивши село, Анатолій Васильович ніколи не цурався своєї малої Батьківщини, щиро переймався турботами й проблемами своїх земляків. Зокрема, допоміг у ремонті шкільної котельні та сприяв у придбанні для місцевого Свято -Іоано-Богословського храму церковних дзвонів. Новий храм відбудували на місці старого, зведення якого датувалося ще 1796 роком. Нову церкву збудували у 1993 за кошти парафіян, місцевого підприємця Харламова та за фінансової підтримки колишнього КСП.

Широка Гребля завжди славилася своїми роботящими людьми, які вирощували на цих родючих землях буряки та різну городину як для особистих потреб, так і для плодоконсервного заводу.

Наші дні. Широкогребельчанин Андрій Іванович Фостик до обрання сільським головою (в 2015 році) довгий час працював землевпорядником.

- Коли я приступив до роботи, то фінансовий ресурс громади, щоб щось змінювати і покращувати, був мізерно обмежений. Понад чотири роки тому наш сільський бюджет складав усього 300 тис. грн, а сьогодні - 1 млн. 200 тис. грн. Завдяки збільшенню надходжень вдалося провести у селі чимало позитивних змін. Зокрема, в будівлі, у якій нині клуб та бібліотека, нам вдалося зробити ремонт та замінити вікна. Для будинку культури придбали нові стільці, одяг сцени, технічну апаратуру, колонки, ноутбук, в залі встановили підвісні обігрівальні прилади. Крім того, за останні роки провели поточний ремонт місцевих доріг та вуличного освітлення, відремонтували адмінприміщення сільради, поштового відділення та ФАПу. Транспортне сполучення з обласним центром у нас щоденне та за графіком. Село газифіковане. У кожному дворі є криниця, перебоїв з водою поки не спостерігалося.

На території громади свій бізнес провадять декілька підприємств. Майже всі активно допомагають у розв'язанні нагальних питань локального масштабу. Зокрема, керівники «Лемешівка Агро плюс» першими реагують на прохання про допомогу, чого не скажеш про ТОВ «Старком Агро», які, за словами Андрія Фостика, взагалі не беруть участі в житті Широкогребельської громади. Вони відмовилися підписувати соціальну угоду з селом, жодного разу не допомагали у відновленні дорожнього покриття. Натомість саме автомобілі їхнього господарства, за твердженням місцевих, найбільше розбивають сільські дороги. На жаль, допоки компромісу між сільським головою та очільниками ТОВ «Старком агро» не знайдено, а постраждалими в цій ситуації є місцеві жителі.

Вже другий рік в селі немає своєї школи, дітей підвозять до навчального закладу в Некрасове. Нині ж у будівлі колишньої широкогребельської школи планують відкрити одну збірну групу дитячого садочка для малюків різного віку. На жаль, через відтермінування тендеру на встановлення громовідведення та протипожежного обладнання в дошкільній установі терміни офіційного відкриття постійно переносяться, тож дошкільнята вже третій рік не можуть відвідувати заклад.

Не могли оминути в розмові й тему децентралізації.

- За теперішнім перспективним планом Широку Греблю «сватають» до Якушинець. Втім, ще декілька років тому ми проводили опитування в громаді, аби дізнатися думку наших людей щодо запропонованого варіанту створення ОТГ. Опитування показало, що понад 90% респондентів висловлюються проти такого об'єднання і не бачать себе у складі заможної Якушинецької ОТГ. Люди бояться, що багатому сусіду до них не буде ні часу, ні діла. Місцевих також непокоїть, що в рамках оптимізації деякі важливі інфраструктурні об'єкти нашої громади, зокрема медичну установу або майбутній дитсадок, можуть ліквідувати. Доводиться лише сподіватися, що нас це не торкнеться. Нині ж перебуваємо в очікуванні завершення реформи місцевого самоврядування в рамках добровільного об'єднання. А там вже як буде, аби не гірше, - повідомив Андрій Фостик.

Вікторія МЕЛЬНИК
Фото автора та з архіву Широкогребельської бібліотеки

Козацьке село

Своїм заснуванням село Широка Гребля у Козятинському районі завдячує козакам, котрі почали селитися тут і в навколишніх селах ще далекого 1545 року. Власне, більшість нинішніх поселень Самгородоцької округи постали із колишніх козацьких хутірців, котрі жили з обробітку навколишніх диких пустирищ, займалися розведенням усілякої живності, бортництвом та рибальством.

З ГОДОМ хутірці ставали власністю заможних козацьких старшин, а потім переходили з рук у руки — переважно польській чи німецькій знаті. Так, на місці нинішньої Широкої Греблі був хутір пана Звірковського. У ті часи побіля слободи стелилася дорога в обхід митному збору у Самгородку до Чорного шляху. Була тут насправді і широка гребля, через яку вона й проходила на переправі через річку Десна Богова. Трохи нижче теперішньої греблі ставу Юзефо-Миколаївського цукрозаводу. Там у видолинку невеличкого струмочка ще й тепер помітні сліди колишньої греблі, а поряд - і місце давнього млина з обводною фосою (рів, рівчак, канава - прим.авт.) від ставу.

У збірнику Леонтія Похилевича «Населенные местности Киевской губернии» 1900 року випуску розповідається про «деревню Широкая Гребля», у якій було 17 хат, 79 православних жителів, 280 десятин землі, з яких 120 десятин - селянської. «Збірник» подає, що у всіх селах маєтку разом було 84 «римо-католиков» і 20 «лиц юдейского происхождения». Пізніше населення у Широкій Греблі зростало ще й тому, що у сусідньому фільварку «Загребелля» будувався, а в 1899 році почав діяти цукровий завод, відомий як Юзефо-Миколаївський.

Крапку цій ідилії поставив сумнозвісний жовтневий більшовицький переворот, коли уся влада від поміщика-супостата перейшла ревкомам з комнезамами. Почалася нова сторінка в історії Широкої Греблі - націоналізація, дерибан землі і розподіл її між ледарями й п'яницями за кількістю «їдоків», ТОЗи й ТСОЗи. «Вишенькою на торті» стало утворення у Широкій Греблі колгоспу «Вперед до соціалізму». А ще були продрозверстки, «розкуркулення», виселення до Сибіру, два голодомори і безкінечні репресії. До соціалізму Широкогребельський колгосп так і не дійшов, бо у 1957 році його, як і сільську раду, приєднали до сусіднього Михайлина. З того часу й донині ці обидва села прошкують у парі, ніби двійко виснажених коней, що волочать скрипучого воза невідь-куди.

Треба визнати, що після усіх цих пережитих лихоліть, у час так званого «розвинутого соціалізму» 60-х років, місцевим людям тут жилося більш-менш комфортно. Роботи вистачало як у радгоспному відділку, так і на цукрозаводі. Тож у той час село розбудовувалося посиленими темпами — створювалась соціальна інфраструктура, будувались дороги, селяни мали можливість зводити особисті добротні помешкання. Допомагало і сільгосппідприємство, й цукроварня.

Інфраструктура, хоч і пошарпана, але збереглася ще й досі. А ось з демографією і роботою справи дещо кепські. Сьогодні у Широкій Греблі з колишнього велелюддя проживає заледве 670 осіб різного віку. Здебільшого далеко пенсійного. Але попри це, село охайне й доглянуте, усюди обабіч хат квітники й садки, люди привітні й доброзичливі. І це вселяє надію, що життя тут триватиме. А з огляду на нинішні глобальні світові проблеми — можливо, навіть запульсує. Бо ж в українському селі, як відомо, померти з голоду може тільки украй немічний або страшенно ледачий. Тому віриться, ще настане час, коли цього разу вже місто рине сюди у пошуках кращої долі. І він, той час, не за горами...

А поки що у сусідньому Михайлині, де сільська рада, уже понад 10 років немає школи. Тож частину дітей підвозять до Миколаївки, ще 84 учня різного віку - до Широкої Греблі, де діє школа-сад. Роботи ж катма - минулого сезону цукровий завод працював лише півтора місяця. Якісь робочі місця пропонує досить потужне господарство «Арчі», котре орендує місцеві землі. Але його сучасна продуктивна техніка дає можливість обходитись без тієї кількості працівників, яка була раніше. Ще кілька осіб зайняті на свинофермі.

Як і для більшості наших сіл, рятівною тут є самозайнятість населення — городи, домашнє господарство, худоба. Проте і її тримають усе менше й менше. Праця важка й виснажлива, тож властива лише для молодих сімей. У селі є рекордсмени, котрі утримують по 3-4 корівки, а одна родина - навіть 9 голів. Молоко приймають, у середньому, по 6 гривень за кілограм. Загалом у Михайлині та Широкій Греблі у селянських обійстях налічується 120 корів.

- Сьогодні багато хто їздить на заробітки до Польщі або Чехії, - розповідає Валентина Кушніренко, виконувачка обов'язків Михайлинського сільського голови. - Але здебільшого взимку, бо літом роботи вистачає і біля домашнього господарства. 15 чоловік працює на новоствореній біогазовій компанії при цукрозаводі. А в Михайлині ситуація із зайнятістю ще гірша. Обидва села газифіковані за кошти населення і при допомозі сільської ради. До речі, водопостачання у Широкій Греблі централізоване завдяки цукрозаводу.

У сільській раді жінка працює з 1997 року, з 2003 року на посаді секретаря. З лютого цього року виконує обов'язки голови. Тобто, цю працю знає до «рубчика». Каже, що на балансі у них два клуби і дві бібліотеки, тож місцеві люди переживають, що після створення ОТГ деякі соціальні заклади доведеться закрити. Зрештою, до цього і йде, такою є реальність сьогодення, від якої ніде не подінешся. Але, незважаючи навіть на таку невтішну перспективу, соціальні приміщення намагаються зберегти у належному стані з надією перепрофілювати їх згодом для інших потреб громади.

А поки що тут живуть в очікуванні передбачуваного об'єднання в територіальну громаду з центром у Самгородку, до складу якої увійде понад 20 сіл.

- Самгородок ще з 2015 року затверджений як центр ОТГ, - пояснює Валентина Василівна. - Але ніякого руху у цьому напрямку фактично не було. Ініціативи «знизу» теж не було. Тим паче з'явились чутки, що в Козятинському районі буде тільки 3 ОТГ — Козятинська міська, Махнівська та Глухівецька. Люди думали, що на добровільному об'єднанні усе й закінчиться — хто не об'єднається, той буде сам по собі. Як виявилось, об'єднання відбудеться за будь-яких умов. Словом, хто не встиг, той — запізнився...

Юрій ЧОРНИЙ
Козятинський район

Які фазани спокійніші?

Більшість видів фазанів дуже лякливі, їх не випустиш гуляти в сад, бо є ризик після такої прогулянки ніколи більше цих птахів не побачити. А от вухаті фазани в цьому плані дещо відрізняються.

Найбільш поширеним є мисливський фазан та його родичі на зразок румунського. Ці види невибагливі, не бояться холоду, можуть зимувати в неутеплених вольєрах, нерідко виживають у наших подільських лісах. Чимало любителів розводять золотого, алмазного, королівського, срібного фазаналофуру. Є теплолюбиві фазани (аргус, монал, трагопан, малайський), є такі, що потребують у раціоні більше білкових кормів... Чим же від решти родичів відрізняються вухаті фазани?

Вухаті поділяються на коричневих, синіх (сіро-блакитних) і білих. Вони найбільші серед фазанів (самець може важити до 2,5 кг) та найбільш спокійні. Ще одна особливість - їхні самці та самиці майже не відрізняються за формою і кольором, тоді як в інших фазанів «когут» зазвичай дуже яскравий і довгохвостий, а «курочка» камуфляжного сіро-коричневого забарвлення.

За поведінкою вухаті фазани нагадують курей чи індиків - ходять невеличкими зграями, пасуться, активно порпаються в землі (дуже люблять зелень та корінці), можуть гуляти неподалік чи вилітати на дерева, пролітати кількадесят метрів, але ввечері повертаються додому. Цим фазанам, особливо якщо їх виростила курка, не потрібен критий вольєр - вони можуть жити з курми, не намагаючись втекти і здичавіти...

Самиця вухатого фазана відкладає до 14 яєць, але в неволі насиджує рідко, тому пташенят надійніше виводити під квочкою, невеликою індичкою або в інкубаторі.

Які культури можна висаджувати на одній ділянці

Здавна у багатьох цивілізаціях світу широко застосовуваною була сівозміна овочевих культур, тобто послідовна зміна вирощуваних рослин на одному й тому самому місці. Це пов'язано з тим, що різні види поглинають із ґрунту та виділяють певні речовини, які можуть виснажувати землю або бути шкідливими для росту інших культур.

Різновид культур, що росли у ґрунті попереднього року, визначає його кислотність, поживність та ймовірне інфікування. Щоб земля не виснажувалась, одні й ті самі культури повертають на попереднє місце не раніше, ніж через 3-5 років.

Радимо оцінити переваги, які пропонує сівозміна на городі.

Сівозміна на городі: рослини-попередники

Агрономи спостерігали за ростом та розвитком багатьох культур на одному й тому самому місці та визначили оптимальні культури для чергування. В агротехніці кожної з них зазвичай вказуються рослини-попередники, а зібрана інформація систематизується в таблицю, в якій відображена сівозміна на городі. Про те, що не варто садити пасльонові після пасльонових, знає кожна бабуся в селі. Це ж правило використовуйте й у інших випадках: не висаджуйте помідори, перець і баклажани після картоплі. Бо не лише докучатиме колорадський жук, а й причепиться багато хвороб, включаючи фітофтороз. Універсальні в цьому відношенні бобові культури — вони збагачують ґрунт азотом завдяки азотофіксуючим бактеріям. Зазвичай сівозміна на городі передбачає чергування рослин із великим та мілким корінням, висаджених у різні роки.

Корені деяких рослин виділяють певні речовини, які мають пригнічувальну дію на інші культури, що призводить до погіршення росту. Найменше на це реагує кукурудза, горох, цибуля-порей, жито.

Сівозміна на городі: сумісні та несумісні рослини

Дбаючи про реалізацію правил, які пропонує сівозміна овочевих культур, пам'ятайте, що і поряд мають рости сумісні кущі-сусіди, які не пригнічують один одного. Наприклад, помідори погано ростуть поряд із огірками та капустою, а цибуля — не найкращий сусід для квасолі та часнику.

Є рослини-лікарі, які виділяють фітонциди, що стимулюють ріст інших культур і відлякують шкідників. Наприклад, кріп корисний для томатів та огірків. Цибуля, посаджена в міжряддях помідорів, запобігає появі павутинного кліща, а натомість отримує стимуляцію росту. А попелицю, білокрилку та гусінь білана відлякує перцева м'ята.

Сівозміна на городі: репеленти та сидерати

Репеленти відлякують шкідників. Використовуйте знання агрономів, щоб вирощувати рослини без шкідників! Найкращими попередниками для більшості городніх культур є сидерати. Господарі називають їх зеленими добривами: скошені до цвітіння, вони збагачують ґрунт поживними речовинами. Завдяки потужній кореневій системі сидерати покращують структуру землі, роблячи її пухкою й водопроникною, сприятливою для росту корисних мікроорганізмів.

Використовуйте перелік сидератів, після яких добре ростуть овочеві культури: гірчиця, жито, ріпак, люпин, овес і фацелія. Для них також діє сівозміна на городі з таким правилом: одночасно із ними не садять культури з однієї родини.

Також їх не сіють на наступний рік на тій самій ділянці. Висівайте рослини-сидерати ранньої весни, скошуючи їх перед висадкою основної культури. Якщо посадити сидерати влітку, вони ростуть одночасно з овочами, наприклад, картоплею. В цьому випадку їх скошують перед бутонізацією, і картопля живиться залишками коренів. Крім цього, скошені стебла виступають хорошою мульчою. Осінній посів (наприкінці літа) передбачає, що їх приорюють на зиму. Використовуйте знання про сумісність та сівозміну овочевих культур, плануючи посадки. Таблиця, де відображена сівозміна на городі, має бути під рукою в кожного городника так само, як календар садово-городніх робіт. Тоді ви отримаєте здорові рослини та хороший врожай!

Джерело: https://www.apteka-sadivnyka.ua/horod/pikluiemos-pro-horod/tablytsia-sivozminy-iaki-kultury-mozhna-vysadzhuvaty-na-odnii-diliantsi/

Защеплений кавун - більш урожайний

Усі знають про щеплення різних сортів і видів дерев, а от защеплені овочі - це щось новеньке. Секретом підвищення урожайності та стійкості кавунів шляхом їхнього вирощування на «чужому» корінні поділився Віктор Огороднік - відомий вінницький виноградар і городник (недарма ж має таке прізвище).

- У нас звикли, що в нашому регіоні кавуни виростають по два-три кілограми, це вважається вже гарний кавунчик, а чотири - взагалі «монстр», - розповідає Віктор Васильович. - Але якщо ми їх щеплюємо на лагенарію - урожайність значно вища. Лагенарія - це така рослина з родини гарбузових. Її плід росте як булава, як пляшка, буває дуже довгий, потім робиться порожній всередині, має міцну шкірку, його використовують як посуд, можна зберігати воду чи вино... Отже, кавуни, щеплені на лагенарії, ростуть навіть більші, ніж пише виробник насіння. Наприклад, сорт Оранж кінг у мене досягає семи-восьми кілограмів, у минулому році в декого були і по 13 кг. А рекордом в одного мого клієнта був 18-кілограмовий плід кавуна сорту Фарао, але це на крапельному зрошуванні.

- Чому щеплення дає такий ефект?

- Завдяки тому, що лагенарія - міцна рослина. У неї швидко росте коренева система, вона добре розвинена, кажуть, що може сягати шести метрів, але це важко перевірити. І завдяки тому, що кавун починає рости на корінні лагенарії, він дає такі результати. Зростає площа харчування, він краще харчується, отримує більше поживних речовин і вологи. Кавун, щеплений на лагенарію, перетворюється на «рослину для ледачих». Є в тебе шматок землі, не знаєш, чим засадити, то можна взяти щеплену розсаду чи самому защепити, посадити, і можна про неї забути аж до збору врожаю.

- Де ви дізнались про такий маловідомий спосіб?

- Колега навчився від китайців, побачив відео в Інтернеті. У них же там в Китаї не тільки вірус, у них півтора мільярда населення, треба якось себе годувати, от вони й вигадують різні способи підвищення урожайності. Спробував, побачив результати, потім влаштовував у себе в магазині невеличкий семінар - показував людям, як це робити. Мені не шкода, ділюся досвідом - якщо хочете, робіть собі. Півтора десятка чоловік подивились, і більшість сказали: «Ні, це важко, краще ми у вас візьмемо готову щеплену розсаду».

- Настільки ювелірна робота?

- Навіть хірургічна. Окремо вирощую розсаду лагенарії, окремо кавунів, у різних контейнерах. Строки їх висівання різні - кавун на кілька днів раніше висівається, бо він росте помаліше, ніж лагенарія. Дістаю з контейнера, підрізаю косо до половини (не до кінця) шийку кавуна, а в протилежну сторону шийку лагенарії. Це все робиться гострим лезом. Потім вставляються ці бокові надрізи один в інший, притискаю спеціальною кліпсою і саджаю обидві з'єднані рослини в одну більшу посудину. Таким чином поки що ростуть і кавун, і лагенарія. Протягом тижня кілька разів перетираю, приминаю знизу шийку кавуна, щоб поступово зменшувався сокорух з коріння кавуна, а збільшувався з лагенарії. Через тиждень відрізаю шийку кавуна, і він починає рости з лагенарії. Процес пішов...

- Які строки висівання і висаджування цієї розсади?

- Сіяти на початку квітня, садити в ґрунт після 20 травня, бо такий кавун не любить різкого перепаду денних і нічних температур. А вже до кінця травня вони здебільшого вирівнюються. Гарно полити в день посадки, ну ще через тиждень-два полити кілька разів, за потреби. Він за 3-4 тижні так розростається, що ти вже туди не влізеш, щоб поливати. Треба між такими рослинами ходити босоніж, щоб не стати на пагони і не передавити їх... Не нормую, не обрізаю зайві пагони - це ж не диня, хай собі росте, як хоче, хай пасинки в сторони тягнуться. Звичайно, з бур'яном бажано поборотися ще перед посадкою. Потім як розростуться щеплені кавуни, вони пригнічують бур'ян.

Перші кавуни починаємо їсти через два місяці або й раніше, в середині липня. Орієнтовно з одного куща отримую по 25-30 кг. Для щеплення випробував кілька сортів кавунів, у мене найкращі результати показали Оранж кінг корейської селекції (з оранжевою м'якоттю). Бувало при крапельному поливі по три штуки на одній рослині, і всі в межах 12 кг. Також американський сорт Ред стар (чорна «сорочка», червона м'якоть), з гігантів - сорт Фарао, торік був рекорд 18 кг. Класичний сорт АУ Продюсер, Карнакі тощо...

- Невже ваші щеплені кавуни смачніші, ніж херсонські?

- Уяви кавун, який ти сам виростив. Особливо вранці зрізаний - вночі прохолодно, він холодненький, 5 хвилин тому ще ріс, лежав у тебе на баштані. Розрізаєш, він свіженький, аж тріщить, пахне. Не те, що кавун, який на базарі валявся два-три тижні або й місяць, везли його, перекидали з машини в машину. Невідомо, як вирощували, які добрива вносили... До речі, існує таке правило, що кавун треба транспортувати саме так, як він ріс - на оцей жовтенький бочок, який торкався землі, його треба класти і так везти. Але хто ж цього дотримується? Кидають, як попало... Тому свій кавун і куплений - це «дві великих різниці»...

За словами Віктора Огородніка, такі «зміцнені» кавуни навіть на Вінниччині вигідніше вирощувати, ніж, скажімо, картоплю. Вони потребують менше праці, дорожче продаються, також за них можна міняти картоплі чи моркви.

Мій співрозмовник каже, що є й інші способи щеплення чи зрощення трав'янистих овочевих рослин, і радить вчитись та експериментувати. Наприклад, дехто з такою ж метою успішно щеплює диню на гарбуз чи на кабачок. В такому разі можна використовувати, крім описаного способу, вставляння пагінця дині в зрізане трубчасте стебло гарбуза, але на період зрощення їх треба прикривати мінітепличкою і притіняти. А от кавун на гарбузах майже не приживається...

Не лише гарбузові, а й пасльонові можуть бути об'єктом подібних «операцій». Так, для зміцнення і збільшення урожайності баклажанів їх можна щеплювати на коріння високорослих помідорів. Розсаду баклажанів висівають трішки раніше, ніж помідорну. Коли у них розвинеться пара справжніх листочків, лезом зрізається помідор, на його «пеньок» для фіксації тендітних підщепи і прищепи натягується трубочка з м'якої фольги, потім у цю трубочку просто ставиться зрізана верхня частина баклажана. Потрібно слідкувати, щоб ґрунт і вода не потрапляли на місце зрощення. Також висаджувати на грядку треба, не заглиблюючи цей стик, щоб баклажан не утворив власних коренів, а ріс на великій розгалуженій кореневій системі помідора.

Юрій СЕГЕДА

Школу закрили на карантин

Школу, де навчається моя 8-річна донька, закрили на карантин. Не можу залишати її вдома саму. Яким чином я маю оформити свою відсутність на робочому місці?

Оксана В. з Вінниці.

Роз'яснення авторці листа до редакції ми попросили надати головного спеціаліста відділення НСПП у Вінницькій області Юлію СІМОНИШИНУ:

- Законом України «Про відпустки» передбачено, що відпустка **без збереження заробітної плати** за бажанням працівника відповідно до частини 3 статті 25 Закону надається в обов'язковому порядку матері або іншій особі, зазначеній у частині 3 статті 18 цього Закону, для догляду за дитиною віком до 14 років на період оголошення карантину на відповідній території.

Період, на який оголошено карантин, має бути підтверджений документально. Запровадження карантину через перевищення епідемічного порогу захворюваності на грип та гострі респіраторні вірусні інфекції оголошується органами місцевого самоврядування. Загальноосвітні навчальні заклади у зв'язку з цим видають накази про призупинення навчального процесу. Отже, на практиці документами, що підтверджують оголошення карантину, для працівників, які хочуть оформити відпустку без збереження заробітної плати, можуть бути довідки з навчальних закладів або копії наказів про призупинення навчального процесу.

Про відпустки

Якщо працівник бажає отримати відпустку в період карантину, він має подати заяву про надання такої відпустки, до якої долучити копію свідоцтва про народження дитини та документ, який посвідчує відповідний статус працівника.

Ознайомившись із заявою про відпустку та документами, долученими до неї, роботодавець зобов'язаний видати наказ (розпорядження) про надання відпустки.

Щодо строку, на який надається відпустка, Законом передбачено, що відпустка без збереження заробітної плати надається на період оголошення карантину на відповідній території. Оскільки весь період карантину може тривати кілька тижнів і за потреби може продовжуватися та запроваджуватися кілька разів протягом року, така відпустка може бути продовжена та надаватися стільки разів, скільки впродовж року буде відповідних подій.

Окрім такого виду відпустки, ви, пані Оксано, можете використати щорічну відпустку або додаткову соціальну відпустку.

А мене цікавить період...

Хочу знати, як визначається період, за який береться заробітна плата для обчислення пенсії?

Данило К. із Мурованокуриловецького району.

Про пенсії

Відповісти на запитання ми попросили заступника начальника Головного управління ПФУ в області Ларису ДИКУ. Ось що сказала Лариса Миколаївна:

- Згідно зі статтею 40 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (зі змінами) для обчислення пенсії враховується заробітна плата (дохід) за весь період страхового стажу, починаючи з 1 липня 2000 року. За бажанням пенсіонера та за умови підтвердження довідки про заробітну плату первинними документами у період до 1 січня 2016 року або в разі, якщо страховий стаж, починаючи з 1 липня 2000 року, становить менше 60 місяців, для обчислення пенсії також враховується заробітна плата (дохід) за будь-які 60 календарних місяців страхового стажу підряд до 1 липня 2000 року незалежно від перерв. У разі якщо страховий стаж становить менший період, ніж зазначено вище, заробітна плата (дохід) враховується за фактичний страховий стаж.

Таким чином, заробітна плата (дохід) за період страхового стажу до 1 липня 2000 року враховується для обчислення пенсії на підставі документів про нараховану зарплату (дохід), виданих у порядку, встановленому законодавством, за умови підтвердження довідки про заробітну плату первинними документами, а за період страхового стажу, починаючи з 1 липня 2000 року, - за даними, що містяться в системі персоніфікованого обліку.

У разі, якщо за період з 1 липня 2000-го до 31 грудня 2016 року в реєстрі застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування відсутні відомості, необхідні для призначення пенсії військовослужбовцям (крім військовослужбовців строкової військової служби), поліцейським, особам рядового і начальницького складу, заробітна плата (дохід) обчислюється на підставі довідки про нараховані суми грошового забезпечення та сплачені страхові внески.

Поповнення у лавах пенсіонерів

1373 особи у січні ц. р. отримали новий для себе статус.

А саме: фахівці ГУ ПФУ в області призначили пенсії 1292 цивільним громадянам та 81 силовику. Крім того, 325 заявників скористались можливістю призначення пенсії в онлайн-режимі через вебпортал Пенсійного фонду України. Однак 99 особам пенсійники відмовили в такому призначенні. Основна і найбільш поширена причина відмови - нестача необхідного страхового стажу. До речі, страховий стаж - це період, протягом якого особа підлягала загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню та за який роботодавець щомісячно сплачував страхові внески. З 01.01.2020 року, щоб вийти на пенсію у 60 років, необхідно мати не менше 27 років такого стажу.

Декларування доходів

В Україні триває кампанія декларування громадянами доходів, одержаних упродовж 2019 року. Утім, пунктом 179.2 статті 179 Податкового кодексу України визначено категорію громадян, яким не потрібно подавати до податкових органів річну податкову декларацію про майновий стан та доходи за минулий рік. Багатьох цікавить, кому саме це робити не варто.

Успадкував хату в селі

За заповітом батька успадкував хату в селі. Чи повинен я в такому разі декларувати цей дохід? І взагалі, дуже прошу роз'яснити, кому не потрібно це робити нинішньої кампанії декларування?

Василь Дмитрович з Літина.

У Головному управлінні ДПС Вінниччини на запитання відповіли:

- Декларація не подається, якщо платник податків (декларант) отримував доходи: від операцій продажу (обміну) майна, дарування з нотаріальним посвідченням договорів, за якими був сплачений податок на доходи фізичних осіб; виключно від одного податкового агента незалежно від виду та розміру нарахованого (виплаченого, наданого) доходу, крім випадків, прямо передбачених IV розділом ПКУ; від податкових агентів, що не включаються до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу; у вигляді об'єктів спадщини, які оподатковуються за нульовою ставкою податку та/або з яких вже сплачено податок, відповідно до пункту 174.3 статті 174 ПКУ.

Нагадаємо, що за нульовою ставкою податку на доходи фізичних осіб оподатковуються, зокрема, об'єкти спадщини, які успадковують члени сім'ї першого і другого ступеня споріднення - батьки, чоловік або жінка, діти, в тому числі усиновлені (I черга); рідні брати і сестри, бабуся, дідусь з боку матері, з боку батька, внуки (II черга).

Крім того, від обов'язку подання Декларації, незалежно від виду та суми отриманих доходів, звільняються платники податку, які: є малолітніми/ неповнолітніми або недієздатними особами і при цьому перебувають на повному утриманні інших осіб (у тому числі батьків) або держави станом на кінець звітного податкового року; перебувають під арештом або є затриманими чи засудженими до позбавлення волі, перебувають у полоні або ув'язненні на території інших держав станом на кінець граничного строку подання декларації; перебувають у розшуку станом на кінець звітного податкового року; перебувають на строковій військовій службі станом на кінець звітного податкового року.

Додамо, що усі перераховані вище категорії громадян, котрі не мають обов'язку подання Декларації, можуть зробити це добровільно, зокрема, для того, аби отримати податкову знижку за понесені упродовж 2019 року певні витрати. Причому зробити це вони можуть до кінця поточного року, а не тільки у період кампанії декларування, яка триватиме до 1 травня 2020 року.

Маємо вже три мільйонери

Про особливості декларування на брифінгу для ЗМІ вів днями мову начальник управління податків і зборів з фізичних осіб ГУ ДПС в області Ігор Зоря.

Зокрема, Ігор Анатолійович детально зупинився на строках та способах подання декларації, зазначив, кому згідно із пунктом 2 статті 179 Податкового кодексу України її не потрібно подавати до податкових органів. Окремо розповів про переваги електронного кабінету. Користуючись нагодою, просив журналістів нагадати мешканцям Подільського краю, що деклараційна кампанія для тих, хто має подати декларацію в обов'язковому порядку, триватиме до 30 квітня 2020 року включно. Натомість громадяни, котрі мають право на податкову знижку, зможуть подавати її до кінця поточного року. А от платники податків - резиденти, які виїжджають за кордон на постійне місце проживання, повинні подати декларацію не пізніше 60 календарних днів, що передують виїзду.

Якщо ж у платника податку відсутні підтвердні документи щодо суми отриманого ним доходу з іноземних джерел і суми сплаченого ним податку в іноземній юрисдикції, оформлені за статтею 13 Кодексу, то згідно з підпунктом 11 пункту 2 статті 170 цього Кодексу такий платник зобов'язаний подати до контролюючого органу за своєю податковою адресою заяву про перенесення строку подання декларації. Відтермінування можливе до 31 грудня року, наступного за звітним. Заява подається до 01.05.2020 (граничний термін подання декларації).

Наостанок Ігор Зоря розповів про підсумки першого місяця цієї кампанії. Зокрема, упродовж січня декларацію подав 821 вінничанин, задекларувавши 72,3 мільйона гривень доходів. Втім, більша половина з них

заявили про своє право на податкову знижку.

Є вже перших три мільйонери. Один із них задекларував статок від отримання доходу за продаж рухомого та нерухомого майна, інший - від здійснення професійної діяльності, а третій отримав дохід у вигляді спадщини. Із загальної кількості декларантів 475 громадян заявили своє право на податкову знижку.

Загалом за підсумками першого місяця кампанії «Декларування-2020» до сплати у бюджет донараховано більш ніж 2,1 мільйона гривень податку на доходи фізичних осіб та 380,6 тисячі гривень військового збору. Разом із тим до повернення у вигляді податкової знижки вінничанам вже нарахували понад 1,2 мільйона гривень податку на доходи фізичних осіб.

Варто зауважити також, що минулорічної кампанії на Вінниччині заявляли про свої статки 111 мільйонерів.

Віра ГАСЮК

Про податки

Це все лиш чутки

Сьогодні колега сказала, що прочитала в Інтернеті, начебто кошти, які надходять на приватні картки, будуть оподатковувати. Це правда, чи всього лиш кимсь поширені чутки?

Вікторія М.

У Головному управлінні ДПС в області на це запитання відповіли так:

- Інформація про запровадження нового податку, яким тепер будуть оподатковуватися всі кошти, що надходять на приватні картки, не відповідає дійсності.

Оподаткування здійснюється виключно за нормами, передбаченими чинним законодавством.

Звертаємо вашу увагу, що інформація щодо банківських рахунків звичайних фізичних осіб, тобто осіб, які не є фізичними особами-підприємцями, може бути надана банком лише: за запитом ДПС - щодо наявності банківських рахунків; за рішенням суду - про рух коштів чи про будь-яку іншу інформацію щодо рахунка.

Отже, якщо податковій службі стане відомо про наявність рахунка фізичної особи, то для розкриття більш детальної інформації по ньому, зокрема, про рух коштів, вона зобов'язана звернутися в суд.

Про ПДВ

Змінено порядок

ГУ ДПС в області звертає увагу платників податку:

- Змінено Порядок зупинення реєстрації податкової накладної. Зокрема, в ньому визначено такі поняття як: порядок автоматизованого моніторингу відповідності податкових накладних/розрахунків коригування критеріям оцінки ступеня ризиків; порядок зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в ЄРПН; порядок подання Таблиці даних платника податку; порядок приймання відповідних рішень Комісією контролюючого органу; перелік показників, за якими визначається позитивна податкова історія платника ПДВ; критерії ризиковості здійснення операцій; порядок розгляду скарги щодо рішення про відмову в реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування.

Зазначені зміни, *повідомляють у секторі комунікацій ГУ ДПС краю,* затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 11.12.2019 р. № 1165 «Про затвердження порядків з питань зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних». Постанова набрала чинності з 1 лютого 2020 року.

«Що п’ємо?..»

Фахівці Держпродспоживслужби відібрали проби з річки Південний Буг.

Насамперед проби здійснювались на місці водозабору КП «Вінницяоблводоканал», а також тієї води, яка безпосередньо подається у помешкання вінничан через централізовану систему постачання.

Опломбовані проби доставили у Вінницьку регіональну державну лабораторію Держпродспоживслужби для досліджень на відповідність нормативним вимогам за мікробіологічними та санітарно-хімічними показниками.

Дослідження води здійснюється на виконання Указу Президента України про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 березня 2020 року «Про невідкладні заходи щодо забезпечення національної безпеки в умовах спалаху гострої респіраторної хвороби COVID -19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2», та згідно з дорученням т.в.о. Голови Державної служби України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів Ольги Шевченко 19 березня 2020 року.

«Карантинне» шахрайство

Аби потрапити до помешкань подолян, зловмисники прикидаються працівниками служб, що здійснюють санітарну обробку приміщень.

На цьому наголошує пресслужба поліції Вінниччини: «Попереджаємо: жодна служба області не проводить дезінфекцію в оселях громадян. Просимо всіх бути обережними та не відчиняти двері незнайомцям. В різних месенджерах шириться інформація про нову послугу — дезінфекцію квартир і приватних будинків. Під виглядом обробки приміщень зловмисники можуть потрапляти до житла та вчиняти злочини. Будьте пильними! У разі виникнення подібних ситуацій одразу повідомляйте на лінію «102».

Приколи від Миколи

Естафетна… маска?

Цього факту ніхто офіційно не підтвердив і не спростував, що й зробити непросто. Але таку розповідь довелось почути від кількох липівчан різних категорій...

Ще як вводили в наймолодшому місті області карантин у зв’язку з коронавірусом, в одне з банківських відділень пускали поодинці і в масці. Але де її взяти, якщо в аптеках такі вже розхапали давно? І тоді наш «винахідливий» народ усе-таки знайшов вихід, запровадивши принцип «Захистився сам — передай товаришу!». Тобто, вийшов з відділення — залишив маску наступному в черзі... Отака собі вийшла «естафетна паличка». А яких паличок і вірусів можна підхопити, не всі задумувались.

У зв’яку з цією інформацією набираю міського голову Липівця Миколу Грушка.

- Переконаний, що то все - вигадки, - говорить він. — В усякому разі, до міської ради з цього приводу ніхто не звертався. Що стосується міської влади, то гроші на закупівлю масок ми виділили, замовили їх і буквально сьогодні-завтра забезпечимо ними не лише відвідувачів міськради, а й багатодітні сім’ї та тих громадян, які перебувають в особливій скруті. І в лікарні захисні маски вже не є проблемою. Що ж стосується відділень банків, то тут краще поцікавитись безпосередньо в них.

- Це неправда, це хтось пожартував, хоча за нинішньої ситуації не до жартів, - сказав керівник банківського відділення, названого нашими читачами. — Такого бути не могло, бо ми просили, а не вимагали заходити в масках. Загалом тричі на день дезінфікуємо приміщення і стараємось мінімізувати контакти. А що робиться за дверима, то ми не можемо кожного проконтролювати. І якщо комусь раптом захотілося за допомогою чужої маски «захиститися», то він сам мав би подумати про можливі наслідки.

А наостанок — однозначно достовірна історія. До установи в Липовець прибув дідунь Михайло із Зозова.

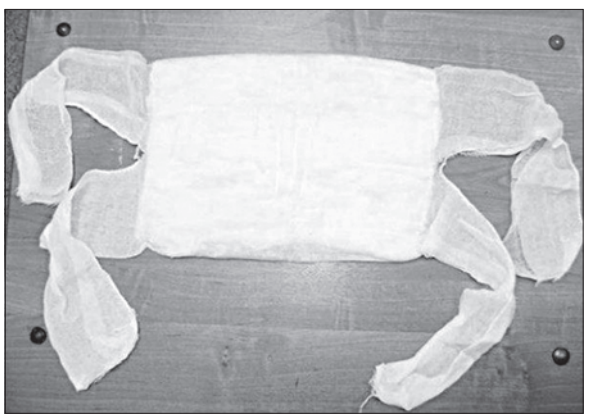
- Маски не маєте? — запитують його.

- Ось моя маска! — витягує гість пляшку перваку, робить ковток, протирає ним собі руки й обличчя, ховає все до пакета і пояснює, яка невідкладна справа пригнала його до райцентру. Хоча за будь-яких умов йому найкраще було сидіти дома, його «захист» це все-таки дещо краще, ніж «позичена» маска.

Микола КАВУН

Поради до часу

Маска з марлі в домашніх умовах

1. Візьміть шматок марлі, близько 90 на 60 сантиметрів.

2. Візьміть вату 15 на 15 сантиметрів, товщина - 1 сантиметр.

3. У відрізок марлі загорніть вату, щоб утворилося три шари. Верхній і нижній край обережно підгорніть.

4. Обріжте марлю з країв для того, щоб отримати 2 пари зав’язок.

Відзначимо, марлеву пов’язку можна прати, і чим більше ви її будете прати, тим краще вона буде працювати. Тому що під час прання утворюються корисні захисні «махрові волосини».

Маска з бинта

1.Візьміть бинт. Відріжте 60 см бинта.

2.Візьміть вату - товщина 1 сантиметр.

3.Загорніть у бинт вату - зробіть 4 шари.

4.Зав’язки для маски можна зробити теж з бинта. Берете 80 см бинта, розрізаєте навпіл уздовж і закручуєте кожен відрізок трубочкою. Потім протягуєте зав’язки в нижню і верхню частину пов’язки і зшиваєте.

Зверніть увагу, що маски з бинта і марлі треба змінювати, щойно вони стають вологими, тому краще пошити кілька масок, а ввечері їх прати і дезінфікувати.

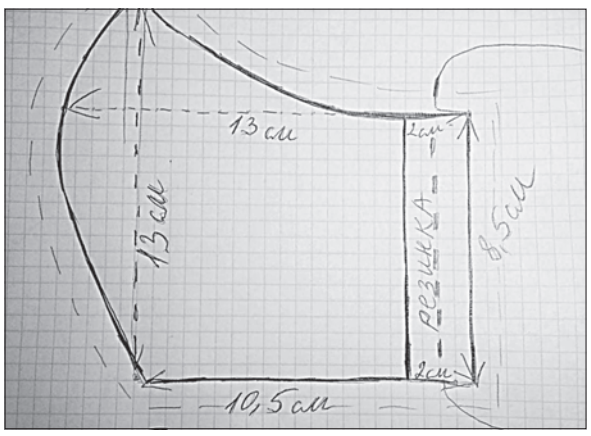
Маски з тканини

Щоб пошити маску для обличчя, вам знадобиться близько 30 хвилин. Може й менше, якщо маєте швейну машинку.

1. Візьміть тканину розміром 30х30 см. Тканина - на ваш розсуд, це може бути просто чорна тканина, а також будь-яка інша.

2. Також знадобляться 2 шматки резинки - по 20 см.

3. Намалюйте викрійку маски. Наприклад, можна таку. Малюєте на папері лінію довжиною 13 см, потім лінію довжиною 10 см перпендикулярно до першої. Паралельно до першої лінії потрібно намалювати ще одну. Її довжина повинна бути 8,5 см. З’єднайте паралельні лінії відрізком довжиною 13 см, який буде трохи заходити за першу з них. Тепер намалюйте додаткові лінії, які утворюють викрійку.

4. Виріжте викрійку. Це половина вашої маски. Тобто, щоб отримати маску повністю, ви цю викрійку повинні прикласти до тканини, складеної вдвічі, і обвести її. Також додайте по сантиметру з кожного боку - це для шиття.

5. Виріжте ще одну частину - це може бути ця ж тканина або інша. Тобто одна частина зовнішня, а інша - внутрішня.

6. Майже все. Вам потрібно зшити дві частини вашої маски. Також потрібно прошити ту частину, де буде резинка. Якщо немає швейної машинки, зшийте дві частини вручну. Нічого страшного, якщо вийде не надто охайно - головне, що у вас буде маска для обличчя, і такої більше ні у кого немає, а значить, ви в тренді.

Антисептик без гліцерину

Через поширення коронавірусної інфекції люди почали частіше користуватися антисептиками. Готові антибактеріальні гелі та спреї швидко пішли з прилавків, тому населення все частіше шукає відповідь на запитання: як зробити антисептик своїми руками.

Більшість ресурсів пропонує рецепти антисептиків у домашніх умовах, до складу яких входить гліцерин. Але що робити, якщо вдома немає цього компонента?

Гліцерин як інгредієнт антисептика, зробленого своїми руками, необхідний, щоб захистити руки.

— Гліцерин зволожує шкіру. Він пом’якшує дію спирту, який, навпаки, сушить руки, — каже лікар-дерматолог Наталія Подколзіна.

У рецепті антисептика його можна замінити ефірною олією. Наприклад, чайного дерева.

Простий рецепт антисептика в домашніх умовах без гліцерину:

Інгредієнти: *спирт; вода; ефірна олія чайного дерева.*

Приготування: *змішати спирт і воду в співвідношенні 80%/20% і додати п’ять крапель ефірної олії. Дати настоятися кілька годин.*

— У складі олії чайного дерева є протимікробні компоненти. Вона має бактерицидну властивість. Водночас не обпікає шкіру, як інші олії. Наприклад, цитрусових. Але потрібно пам’ятати про індивідуальну непереносимість і алергії. Для початку потрібно протестувати олію на невеликій ділянці шкіри, — продовжує дерматолог.

Якщо олія не підійшла або ж її теж не знайшлося під рукою, можна замінити гліцерин звичайним кремом для рук.

— Після дезінфекції рук за допомогою спирту та води в тому ж співвідношенні можна просто зволожити шкіру будь-яким кремом для рук. Ефект буде той самий, — підсумовує Наталія Подколзіна.

Посівна кампанія в області відбувається за планом

Для Вінницької області, як аграрного регіону, ключовим питанням є розвиток агропромислового комплексу, «*тому проведення посівної кампанії ми винесли на рівень державного значення, працюючи спільно з Міністерством розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України*», - зазначив сьогодні під час брифінгу в ОДА голова облдержадміністрації Владислав Скальський.

Очільник області наголосив, що до початку роботи роботодавці мають забезпечити працівників, задіяних на сільгоспроботах, засобами індивідуального захисту. Також необхідно дотримуватись інструкцій щодо дезінфекції будь-якого сільськогосподарського процесу.

«*Наразі ми очікуємо, що профільне міністерство спільно з МОЗ розроблять конкретні рекомендації, що стосуються дезінфекції, які ми доведемо до відома аграріїв області»,* - підкреслив Владислав Скальський.

Також голова ОДА повідомив, що в області вже розроблений проєкт розпорядження, аби надати змогу працювати спеціалізованим насіннєвим магазинам.

Лікарняні…та карантин

Отримати лікарняний у зв’язку з відстороненням від роботи під час карантину можуть особи, робота який пов’язана з обслуговуванням населення, якщо ці особи були в контакті з інфекційними хворими або є бактеріоносіями. Також лікарняний видається у разі неможливості здійснення тимчасового переведення цих осіб за їх згодою на іншу роботу, не пов’язану з ризиком поширення інфекційних хвороб.

В такому випадку листок непрацездатності видається інфекціоністом або лікуючим лікарем згідно з висновком лікаря-епідеміолога територіальної СЕС.

Якщо тимчасова непрацездатність застрахованої особи викликана карантином, накладеним органами санітарно-епідеміологічної служби, то допомога по тимчасовій непрацездатності за рахунок коштів Фонду соціального страхування надається з першого дня за весь час відсутності на роботі з цієї причини.

І ОГОЛОШЕННЯ І

БАРСЬКИЙ КОЛЕДЖ ТРАНСПОРТУ ТА БУДІВНИЦТВА НАЦІОНАЛЬНОГО ТРАНСПОРТНОГО УНІВЕРСИТЕТУ має намір отримати дозвіл на викиди в атмосферне повітря. Юридична адреса: 23000, ВІННИЦЬКА обл, БАРСЬКИЙ р-н, м. БАР, вул. ГЕРОЇВ МАЙДАНУ, буд. 7. Фактична адреса: Вінницька обл, Барський р-н, м. Бар, вул. Героїв Майдану, 14/11; Вінницька обл, Барський р-н, м. Бар, вул. Героїв Майдану, 7/32; Вінницька обл, Барський р-н, м. Бар, вул. Героїв Майдану, 11/14. Термін дії дозволу 10 років. Код КВЕД 85.42 Вища освіта (основний).Від джерел викиду в атмосферне повітря надходять такі основні забруднюючі речовини: оксиди азоту (у перерахунку на діоксид)— 2,3 т/рік, азоту (1) оксид N2O — 2 т/рік, оксид вуглецю — 65 т/рік, вуглецю діоксид — 480 т/рік, метан- 4 т/рік, речовини у вигляді твердих суспендованих частинок — 7 т/рік, діоксид сірки- 4 т/рік, НМЛОС-3 т/рік, акролеїн — 2 т/рік, аміак — 1,3 т/рік, фенол — 3 т/рік, альдегід пропіоновий — 1,5 т/рік. Загальний викид забруднюючих речовин в атмосферне повітря становить — 95,1 т/рік (без урахування вуглецю діоксид).

Із зауваженнями щодо обсягу викидів забруднюючих речовин звертатись протягом 30 календарних днів з дати опублікування оголошення у Барську РДА, за адресою: 23000, Вінницька обл., м. Бар, Майдан Св. Миколая, 18, тел.: (04341)-2-24-63.

Золота перемога

Шановні читачі! Запрошуємо Вас взяти участь у нашій маркетинговій акції!* Ми підготували для Вас цінні призи!

Претендуєте на **телевізор**

1	Я	Р	І	М	
	М				

Претендуєте на **ноутбук**

2	Ж	Я	Б	А	Н	Н	А	
	Б							

Претендуєте на **чайник**

3	З	А	К	К	А
	К				

Претендуєте на **грошовий приз**

4	М	А	Г	Е	П	Р	Е	О
	П							

2 Ноутбук 18 000 грн

1 Телевізор 15 000 грн

3 Чайник 1 000 грн

Грошовий приз 10 000 грн

4

Складіть слова з набору літер, повідомте їх за безкоштовним телефоном та отримайте призи!**

0 800 50 55 89

100869

Дзвінки БЕЗКОШТОВНІ зі стаціонарних та мобільних телефонів у межах України (понеділок – субота з 8:00 до 20:00, неділя з 9:00 до 19:00)

*Маркетингова акція проводиться з 01.03.2020 р. по 30.04.2020 р. на всій території України. Детально про умови маркетингової акції, а також про будь-які зміни умов, місця і термінів проведення маркетингової акції, Ви дізнаєтеся з окремого листа, який отримаєте після реєстрації. Дане рекламне оголошення є формою опитування і не є рекламою заохочувального заходу або пропозицією з придбання товарів за зниженою ціною чи надання будь-яких послуг. Оголошення розміщено з метою визначення зацікавленості потенційних споживачів відносно таких товарів або послуг, а також визначення осіб, які потенційно бажають брати участь у різних маркетингових акціях та інших заходах. Повний текст правил розміщено на сайті: http://katalog.club/act/rules.html. Додаткову інформацію Ви можете отримати за телефоном для довідок: (044) 379-16-82 (вартість послуги згідно з тарифами ПАТ «Укртелеком»). ТІЛЬКИ ДЛЯ ПОВНОЛІТНІХ. **Відповідь на завдання є реєстрацією участі в маркетинговій акції.

© ТОВ «НИВА БРЕНД», а/с № 81, м. Київ, 01926. 2020 р.

ДП «СЕТАМ» оголошує про проведення електронних торгів з продажу предмета іпотеки

1. Магазин промисл. групи товарів (вбудовані приміщ. в житл. будинку), з/п 107,7 кв.м, за адресою: м. Вінниця, вул. Чехова, 8А. Дата торгів: 16.04.2020 09:00 год. Дод.інформація: https://setam.net.ua. Лот №410792;

2. Житл. будинок з гос. буд. та споруд., з/п 288,80 кв.м, зем.діл. К/№ 0523155100:01:001:0020, пл. 0,15 га та К/№ 0523155100:01:001:0021 пл. 0,3182 га, за адресою: Вінницька обл., Оратівський р-н, смт Оратів, вул. Лесі Українки, 45. Дата торгів: 16.04.2020 09:00 год. Дод.інформація: https://setam.net.ua. Лот №411866 (уцінено лот №406289).

З питань реклами ви можете звернутися у рекламний відділ за телефоном 66-05-25.

«Проект рішення Хмільницької міської ради «Про встановлення єдиного податку на 2021 рік»

Відповідно до статей 4, 7, 8, 10, 12, 291-300 Податкового кодексу України, Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо детінізації розрахунків у сфері торгівлі і послуг» від 20.09.2019 року №129-IX, керуючись ст. 26, ст. 59 ст. 69 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", міська рада **вирішила**:

1. Встановити єдиний податок для суб'єктів господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності і віднесені до першої та другої групи платників єдиного податку, визначених у підпунктах 1.2 пункту 293.2 статті 293 Податкового кодексу України, та його елементи на 2021 рік на території населених пунктів, що входять до складу Хмільницької міської об'єднаної територіальної громади, визначивши його елементи, згідно з Додатком 1.

2. Встановити ставки єдиного податку для суб'єктів господарювання, які належать до першої та другої груп платників єдиного податку, згідно з додатком 1.1.

3. Дане рішення застосовується з 01 січня 2021 року.

4. Питання, не врегульовані даним рішенням «Про встановлення єдиного податку на 2021 рік», регулюються Податковим кодексом України.

5. Управлінню економічного розвитку та євроінтеграції міської ради оприлюднити це рішення та у десятиденний строк з дня прийняття надіслати до контролюючого органу.

6. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію міської ради з питань планування, бюджету, економічного розвитку та підприємництва (голова Кондратовець Ю.Г.).

Міський голова С.Б. Редчик

Проект рішення Хмільницької міської ради «Про встановлення податку на майно на 2021 рік»

Відповідно до статей 8, 10, 12, 265, 266, 267, 269-289 Податкового кодексу України, керуючись п. 24 ст. 26, ст. 59, ст. 69 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", міська рада **вирішила**:

1. Встановити податок на майно на 2021 рік на території населених пунктів, що входять до складу Хмільницької міської об'єднаної територіальної громади:

1.1. Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, визначивши його елементи згідно з додатком 1;

- Ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, згідно з додатком 2;

- Перелік пільг для фізичних осіб, наданих відповідно до підпункту 266.4.2 пункту 266.4 статті 266 Податкового кодексу України, із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, за переліком, згідно з додатком 3.

1.2. Транспортний податок, згідно з додатком 4.

1.3. Елементи плати за землю, в частині земельного податку, згідно з додатком 5;

- Ставки земельного податку, згідно з додатком 6;

- Перелік пільг для фізичних та юридичних осіб, наданих відповідно до пункту 284.1 статті 284 Податкового кодексу України, із сплати земельного податку, згідно з додатком 7.

2. Дане рішення застосовується з 01.01.2021р.

3. Питання, не врегульовані даним рішенням «Про встановлення податку на майно на 2021 рік», регулюються Податковим кодексом України.

4. Рішення 63 сесії Хмільницької міської ради 7 скликання від 21.06.2019р. №2126 «Про встановлення податку на майно» визнати таким, що втратило чинність з 01.01.2021р.

5. Управлінню економічного розвитку та євроінтеграції міської ради оприлюднити це рішення та у десятиденний строк з дня прийняття надіслати до контролюючого органу.

6. Архівному відділу міської ради у документах постійного зберігання зазначити факт та підставу втрати чинності рішення, зазначеного у п.4 цього рішення. 7. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію міської ради з питань планування, бюджету, економічного розвитку та підприємництва (голова Кондратовець Ю.Г.).

Міський голова С.Б. Редчик

Проект рішення Хмільницької міської ради «Про встановлення туристичного збору на 2021 рік»

Відповідно до статей 8, 10, 12, 18, 268 Податкового Кодексу України (зі змінами), Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів» від 23.11.2018р. №2628-VIII (зі змінами), Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад», керуючись ст. 26, ст.59, ст.69 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", міська рада **вирішила**:

1. Встановити туристичний збір на 2021 рік на території населених пунктів, що входять до складу Хмільницької міської об'єднаної територіальної громади (Додаток).

2. Дане рішення застосовується з 01.01.2021р.

3. Питання, не врегульовані даним рішенням «Про встановлення туристичного збору на 2021 рік», регулюються Податковим кодексом України.

4. Рішення 63 сесії Хмільницької міської ради 7 скликання від 21.06.2019 року № 2124 «Про встановлення туристичного збору» визнати таким, що втратило чинність з 01.01.2021р.

5. Управлінню економічного розвитку та євроінтеграції міської ради оприлюднити це рішення та у десятиденний строк з дня прийняття надіслати до контролюючого органу.

6. Організаційному відділу міської ради у документах постійного зберігання зазначити факт та підставу втрати чинності рішення, зазначеного у п.4 цього рішення.

7. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію міської ради з питань планування, бюджету, економічного розвитку та підприємництва (голова Кондратовець Ю.Г.).

Міський голова С.Б. Редчик

Із повним текстом проектів рішень та аналізами їх регуляторних впливів можна ознайомитися на вебсайті міста Хмільника http://ekhmilnyk.gov.ua в розділі «Документи»/«Регуляторні документи/План діяльності Хмільницької міської ради з підготовки проектів регуляторних актів на 2020 рік» та в фінансовому управлінні міської ради (м. Хмільник, вул. Столярчука, 10).

ПОВІДОМЛЕННЯ

про оприлюднення проекту регуляторного акта 01 квітня 2020 року в обласній газеті «Вінниччина» та на веб-сайті міста Хмільника http://ekhmilnyk.gov.ua/ в розділі «Документи» / «Регуляторні документи» буде розміщено проект рішень виконавчого комітету Хмільницької міської ради:

1. «Про затвердження «Правил розміщення зовнішньої реклами на території населених пунктів, що входять до Хмільницької міської об'єднаної територіальної громади».

Розробник – управління містобудування та архітектури міської ради.

Зауваження та пропозиції до проектів рішень просимо надавати в письмовій формі протягом місяця з дня їх оприлюднення: поштою за адресою: м. Хмільник, вул. Столярчука, 10; факсом – (04338)22033; електронною поштою за адресою: miskrada_hm@ukr.net

Директору Товариства з обмеженою відповідальністю «Швейна фабрика «Браїлівчанка» 23130, Вінницька обл., Жмеринський р-н, смт Браїлів, вул. Монастирська, 16

ВИМОГА

про скликання Загальних зборів учасників

Учасник Товариства з обмеженою відповідальністю «Швейна фабрика «Браїлівчанка» (далі - Товариство) **Лукашенко Олена Володимирівна**, яка **володіє 60 % статутного капіталу**, повідомляє виконавчий орган - Директора ТОВ «Швейна фабрика «Браїлівчанка» (далі - Директор), про необхідність проведення **27 квітня 2020 року о 16 год. 00 хв**. за адресою: **Вінницька обл., Жмеринський р-н, смт Браїлів, вул. Монастирська, 16** Загальних зборів Учасників Товариства з обмеженою відповідальністю «Швейна фабрика «Браїлівчанка» (надалі – Загальні збори), відповідно до ст. 31 Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю», п. 6.2, 13.9 Статуту Товариства з наступним порядком денним:

1. Звіт Директора про фінансово-господарську діяльність Товариства, а саме:

- звіт про фінансово-господарську діяльність Товариства, витрати та прибуток Товариства за 2015 рік;
- звіт про фінансово-господарську діяльність Товариства, витрати та прибуток Товариства за 2016 рік;
- звіт про фінансово-господарську діяльність Товариства, витрати та прибуток Товариства за 2017 рік;
- звіт про фінансово-господарську діяльність Товариства, витрати та прибуток Товариства за 2018 рік;
- звіт про фінансово-господарську діяльність Товариства, витрати та прибуток Товариства за 2019 рік.

2. Звіт Директора за укладені договори за вищезазначені роки.

3. Звіт Директора про виплачені дивіденди за вищевказані роки та заробітну плату усіх посадових осіб за 2015, 2016, 2017, 2018, 2019 роки.

4. Звіт Директора про здачу в оренду майна Товариства за вищезазначені роки та договори оренди (користування) приміщеннями за адресою: Вінницька обл., Жмеринський район, смт Браїлів, вул. Монастирська, б. 16.

5. Прийняття Рішень за наслідками звітів Директора Товариства.

6. Про призначення посадових осіб Товариства.

05.03.2020 року учасник Лукашенко О.В.

ТОВ «ПРЕС КОРПОРЕЙШН ЛІМІТЕД» має намір отримати дозвіл на викиди в атмосферне повітря. Юридична та фактична адреса: 21034, Вінницька обл., місто Вінниця, ВУЛИЦЯ ЧЕХОВА, будинок 12 А. Термін дії дозволу необмежений. Код КВЕД 18.11Друкування газет (основний).Від джерел викиду в атмосферне повітря надходять такі основні забруднюючі речовини: оксиди азоту (у перерахунку на діоксид)– 0,9 т/рік, азоту (1) оксид N2O – 0,1 т/рік, оксид вуглецю – 1,4 т/рік, вуглецю діоксид – 210 т/рік, метан- 4 т/рік, речовини у вигляді твердих суспендованих частинок – 1,9 т/рік, діоксид сірки- 1,4 т/рік, НМЛОС-1,4 т/рік, діетленгліколь – 0,2 т/рік, гідрохінон – 0,003 т/рік, 1 феніл-3- піразолідінон – 0,02 т/рік, керосин – 0,22 т/рік, вінілацетат – 0,093 т/рік. Загальний викид забруднюючих речовин в атмосферне повітря становить – 11,64 т/рік (без урахування вуглецю діоксид).

Із зауваженнями щодо обсягів викидів забруднюючих речовин звертатись до Вінницької міської ради (м.Вінниця, вул.Соборна., 59 тел.59-51-00). Зауваження приймаються протягом 30 календарних днів з моменту виходу оголошення.

Головний редактор Галина ЛЕБІДЬ

Засновник - Трудовий колектив редакції.

Видавець - ТОВ «Редакція газети «Вінниччина». Реєстраційне свідоцтво ВЦ №990-348-ПР, видане Головним територіальним управлінням юстиції у Вінницькій області 16 січня 2018 р.

Передплатний індекс 91672

ВЛАСНІ КОРЕСПОНДЕНТИ: Віктор ЗЕЛЕНЮК (Бар, Мур. Курилівці, Жмеринка) - (096) 603-66-78; **Микола КАВУН** (Іллінці, Липовець, Немирів, Оратів) - (0-245) 2-27-15.

Адреса редакції: 21100, м.Вінниця, Хмельницьке шосе, 7

Електронна адреса: vinnichina-gazeta@ukr.net

Розрахунковий рахунок: №UA593204780000026008924431157 у ПАТ АБ «Укргазбанк» м. Києва, МФО 320478, ЄДРПОУ 02471614.

Контактні телефони: (098)-124-53-92, (063)-881-67-34 - «гаряча лінія»; приймальня головного редактора - 66-13-36 (факс); головний редактор - 66-12-26; творчий відділ (журналісти) - 66-05-92; рекламно-комерційний, бухгалтерія - (098)-124-53-92.

- Редакція може публікувати в порядку обговорення статті, не поділяючи точки зору автора.
- Автори надрукованих матеріалів відповідають за добір і точність наведених фактів і даних, інших відомостей. За зміст реклами відповідають рекламодавці.
- Передрук без погодження з редакцією «Вінниччини» не дозволяється.
- *** Позначаються матеріали, які друкуються на правах реклами.

Номер виготовлений у КЦ редакції газети «Вінниччина».

Віддрукований у друкарні ТОВ «Регіна» ЛТД, м. Вінниця, вул. Пугачова, 1, тел. 097 156 39 13, e-mail: druk33@ ukr.net.

Тираж - **6942 прим.** Зам. 28748.

Творити масштабно, пекти глобально

Вінничанка Світлана Вітавська - медик за освітою, але нині самостійно розвивається й досягла неабияких успіхів у кондитерській справі. Дівчина зізнається, що відверто "кайфує" від того, що робить, живе тортами і всією тією магією, яка витає довкола кондитерського процесу. Все частіше Світлана чує на свою адресу, що вона не така, як всі, героїня з казкового мультика, чи те, що зосереджена на власному світі й літає між космічних світил. Раніше її б образили такі висловлювання, почуті від малознайомих людей, а зараз - абсолютно не зачіпають. Можливо, така трансформація відбулася через серйозну роботу над собою та набуту впевненість, яка поступово виникла від самореалізації в новій улюбленій справі.

Престижний фах, отриманий після медичного вишу, посада завідувачки в фармацевтичній аптеці, а згодом медпредставника лікарських препаратів одного з європейських фармгігантів не зацікавили Світлану Вітавську залишитися в професії, хоч це й приносило немалу матеріальну втіху. Саме вчасно нагодилися зміни в особистому житті й довгоочікуваний декрет.

- Знаю випадки, коли період очікування і народження малюка розв'язує руки й думки молодих матусь. Починаєш задумуватися над тим, хто ти є, чого хочеш від життя і чого вже досягнула. Щось подібне сталося й зі мною: маючи досить вільного часу, почала готувати. Зазначу, що мене менше цікавили стандартні страви української чи європейської кухні, хотілося творити масштабно, пекти - глобально, - розповідає про себе вінничанка. - Скажу, що, створюючи десерти для своїх клієнтів, я радію кінцевому результату, мабуть, більше за замовників. Створюю смачну красу для інших на радість собі, й у цьому процесі мені дуже допомагають поглиблені знання з хімії та фізики, отримані під час навчання в медичному університеті.

Пані Світлана не просто пече і продає торти і десерти, дівчина дуже креативно підходить до кожного свого замовлення. Вона виготовляла торт у полум'ї справжнього вогню, роботизований рухливий торт-ракету, торт-повітряну кулю чи крила янгола тощо - все це вона випікає під брендом солодощів "Світ-Віт". Крім того, дівчина регулярно балує своїх клієнтів та підписників "Інстаграм" акціями, розіграшами і подарунками власного виробництва. Також кондитерка проводить дводенні майстер-класи з виготовлення десертів чи тортиків, на яких клієнт самостійно "від А до Я" відстежує весь процес випікання коржів, приготування кремових начинок, навчається святковому оздобленню тортів, опановує основи їстівної флористики, побудову солодкої квіткової композиції. Вчиться підбирати кольорову гаму для десертів та працювати з аерографом. Екзаменаційну роботу новачок-кондитер забирає додому, і йому за неї жодного разу не соромно.

- Проводячи свої майстер-класи, я намагаюся побудувати їх, посилаючись винятково на власний досвід, який каже мені про те, що

Смачного

немає у світі ні чарівних рецептів кремів, ні магічних ножиць, які ріжуть самі й там, де треба. Є лише праця і величезне бажання навчитися і ніколи не здаватися у разі чергової невдачі. Для себе чітко визначила, що потрібно "йти" не за рецептом, кремом чи технікою, а за людиною, на яку відгукується ваша душа. Отже, ласкаво прошу до мого світу, де я творитиму кулінарні чудеса і випікатиму для вас різноманітні смаколики.

Вікторія МЕЛЬНИК

Пиріг зі шпинатом та сиром

Список найкорисніших для організму продуктів з легкістю може очолити шпинат. Це цілий ряд корисних вітамінів і компонентів: А, С, Е, Н, РР, К, кальцій, натрій, магній, цинк, фосфор, мідь, а також бета-каротин і вітаміни групи В. Особливістю шпинату є і те, що при тепловій обробці вітаміни А і С не руйнуються.

Інгредієнти для пирога: свіжий шпинат - 300 г, зелена цибуля - 1 пучок, кріп - 1 пучок, яйце - 3 шт., твердий сир - 250 г, листкове тісто - 500 г, сіль - 0,3 ч.л.

Приготування: подрібніть зелену цибулю, кріп і тонко наріжте шпинат. Всю зелень з'єднайте і посоліть. Найкраще в пиріг додавати більше шпинату, а зелену цибулю та кріп використовувати тільки для аромату. Твердий сир слід натерти на тертці і всипати в зелень. Вбийте яйця і добре перемішайте, щоб зелень пустила сік. Розморозьте листкове тісто і розкачайте його до розмірів дека. Деко застеліть фольгою і перекладіть на нього листкове тісто. Начинку рівномірно розподіліть по тісту, залишивши вільних 2 см по краях. Відправте на 20 хв. в духовку, попередньо розігріту до 220^{0}С. Пиріг буде готовий, як тільки бортики тіста і сир стануть рум'яними. Перш ніж подавати пиріг, накрийте його фольгою і залиште на пів години, щоб тісто стало м'яким і не кришилось при нарізанні.

Хумус з оливками

Інгредієнти: 400 г оливок (без кісточок), 400 г нуту, 2-3 ст. л. тахіні, 3 ст. л. оливкової олії, 120 мл води, 1-2 зуб. часнику, дрібка солі.

Приготування: злийте рідину з нуту і оливок. Подрібніть часник. Перемістіть все в чашу блендера і додайте оливкову олію, воду і сіль. Подрібніть до крему. Перекладіть хумус у миску і збризніть оливковим маслом.

Мітболи в томатному соусі

Інгредієнти: 4 зубчики часнику, 1 лавровий лист, 2 ст. л. оливкової олії, 300 г помідорів, 1 ч.л. томатної пасти, 2 скибочки хліба, 60 мл молока, 450 г фаршу, 150 г твердого сиру, 1 яйце, 10 г петрушки і кропу, сіль, перець - за смаком.

Приготування: на сковороді з оливковою олією злегка обсмажте подрібнений часник з лавровим листом і червоним перцем. Додайте нарізані великими кубиками помідори без шкірки і тушкуйте 20 хв. Додайте сіль і перець. Хліб замочіть у молоці на 5 хв. і додайте до нього фарш, сир, яйце та спеції. Мокрими руками з отриманого фаршу сформуйте невеликі кульки. Помістіть мітболи в соус, накрийте кришкою і тушкуйте 10-15 хв. на середньому вогні, кілька разів перевертаючи їх. Відкрийте кришку і готуйте ще 10 хв. Страва готова.

Риба в маринаді з кефіру та соєвого соусу

Інгредієнти: горбуша (або інша риба за смаком) - 500 г, морква - 1 шт., цибуля ріпчаста - 1 шт., олія - 1 ст. л., кефір - 100 мл, сир твердий - 50 г, соєвий соус, перець, сіль за смаком.

Перемішуємо кефір і соєвий соус, додаємо перець за смаком. Філе риби опускаємо в маринад і даємо настоятися. Тим часом готуємо овочі: натираємо моркву на крупній тертці, цибулю ріжемо півкільцями, солимо і трохи пасеруємо. Натираємо сир на тертці. Дістаємо рибу з маринаду, розкладаємо її на фользі, зверху поливаємо маринадом, потім посипаємо овочами і тертим сиром. Духовку розігріваємо до 180^{0}С. Рибу накриваємо фольгою і запікаємо 30 хв. За 5 хв. до готовності відкриваємо фольгу і даємо рибі трохи підрум'янитися. Страва готова.

ГОРОСКОП
НА ТИЖДЕНЬ

ОВЕН

Варто змінити мету - і ви опинитеся на фінішній прямій. Пам'ятайте, що будь-яке подвійне життя може призвести до краху великих перспектив.

ТЕЛЕЦЬ

Вам необхідно культивувати внутрішню свободу від емоцій. У стосунках з оточуючими доведеться внести деякі корективи.

БЛИЗНЮКИ

Важливо служити людям за покликом серця. Зараз ви можете змінити свою долю і зробити вибір нового шляху.

РАК

Телефонні розмови можуть призвести до внутрішньої спустошеності. Будьте уважними, оскільки будь-яку інформацію можуть використати проти вас.

ЛЕВ

Зірки попереджають про велику різноманітність у контактах: багато поїздок, цікавих зустрічей, але в результаті все це може виявитися неважливим.

ДІВА

Бійтеся подвійного життя. Інтриги, що плетуть навколо вас, можуть затягнути вас у глибокий вир, з якого виплутатися буде дуже складно.

ТЕРЕЗИ

Цього тижня сім'я і родичі будуть вашим головним захистом. Ваш ангел-хранитель буде завжди поруч і посилатиме вам свою допомогу.

СКОРПІОН

Прислухайтеся до інтуїції, і ваш світ наповниться світлом тепла і щастя. Настав період найвищого творчого розкриття.

СТРІЛЕЦЬ

Доля пропонуватиме можливості кар'єрного зростання. Багатьом відкриються перспективи в новій професії. Але родинні зобов'язання наваляться вантажем.

КОЗЕРІГ

Бажання в просуванні до поставлених цілей зробить своє. Період зажадає від вас уміння відрізнити людей, яким по-справжньому потрібна допомога.

ВОДОЛІЙ

Навчитися говорити «ні» - одне з головних правил. Дуже важливо самостійно приймати рішення. Є ризик втратити птаха щастя.

РИБИ

Можна сміливо заявити про свої бажання. Головною проблемою може бути час - його катастрофічно не вистачатиме, тому дуже важливо вибрати найголовніше.

ПОГОДА

25 БЕРЕЗНЯ, СЕРЕДА
+3..5 °С
-5..3 °С

26 БЕРЕЗНЯ, ЧЕТВЕР
+7..9 °С
-3..1 °С

27 БЕРЕЗНЯ, П'ЯТНИЦЯ
+11..13 °С
-1..+1 °С

РЕКЛАМА

У магазині – в рукавичках або пакетах на руках

На Фейсбуці простою порадою поділився Святослав Швецов:

«Коли заходите в супермаркет за покупками - НЕ беріть відразу кошик і / або візок. СПОЧАТКУ зайдіть в торговий зал і візьміть (біля овочів і / або біля хліба або ще де) одноразові рукавички на обидві руки. Прості одноразові рукавички з поліетилену. І тільки ПОТІМ повертайтеся і беріть візок / кошик. Всі продукти беріть в рукавичках. На касі розраховуйтесь в рукавичках. Перевантажуйте в пакети в рукавичках. І тільки після виходу з магазина знімайте рукавички і викидайте.

В ідеалі в кишені треба мати кілька рукавичок або хоча б простих одноразових пакетів. Двері «на себе» в магазинах, під'їздах та інших громадських місцях «краще відкривати рукою в рукавичці або пакеті. Від себе можна і штовхнути. Так само одноразовий пакет і / або рукавичка допоможе в громадському транспорті - коли ви тримаєтеся за поручень.

У повітрі вірус живе максимум до 3-х годин. На металевих і пластикових поверхнях - до двох діб. Ручки дверей, кошики та візки чіпають сотні людей. У тому числі і пітними долоньками. Не бійтеся виглядати смішним. Краще бути смішним, ніж хворим».